

SEPT./OCT.
2009

VOL. LXXIV,
Nos. 9-10

SOLIS

THE HERALD

JACKSON, MI

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:
Right Rev. Bishop Irineu Duvlea
ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Archdeacon David Oancea
ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză
STAFF:
Hieromonk Calinic Berger Ph.D.
V. Rev. Dr. Remus Grama
Hdcn. Sebastian Dumitrascu
Mr. Mark Chestnut
Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published bi-monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year; Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>Holy Space: Heaven on Earth,</i>	
Hieromonk Calinic (Berger)	3, 8, 10
<i>Welcome Home” – God’s Love in</i>	
El Salvador, Jessica Precop	4-5, 16
<i>The Pursuit of Happiness,</i>	
Psa. Janene Wey	6, 9
<i>Vacation Church School,</i>	
Fr. Cosmin Sicoe	7, 15
<i>Where Earthly Cares Fall Away,</i>	
Patti Michaelson	8, 10
<i>Stanitz/AROY Scholarship Recipients 2009</i>	9
<i>Clergy Changes</i>	10
<i>Hierarchal Schedule</i>	10-11, 13
<i>Auxiliary Bishop Schedule</i>	12
<i>What is ARFORA?</i> , Lucy Pop	13
<i>Financial Report</i>	14-15
<i>Solia Financial Report</i>	16

Romanian Section

<i>Cuvânt de Suflet, Septembrie – Octombrie 2009,</i>	
+ IRINEU, Episcop Vicar	17, 18, 20
<i>Ce Este A.R.F.O.R.A?</i> , Lucy Pop	18
<i>Năsterea Maicii Domnului,</i>	
Pr. Dr. Cezar Vasiliu	19-20
<i>Preot Profesor Dr. Cezar Vasiliu la 70 de Ani</i>	20
<i>Pregătirea Pentru Primirea Tainei Sfintei</i>	
Împărtășanii, Preot Anton Frunză	21
<i>Când și Cum Să Ne Împărtășim?</i>	
Ierom. Petru Pruteanu	22, 24
<i>Educarea Creștină a Familiei,</i>	
Maica Preoteasă	23-24

OUR COVER: Icon of our Venerable Mother Parascheva of Iași, Romania, celebrated on October 14.

*All Good Wishes &
Many Years to*
**His Eminence
Archbishop NATHANIEL**

on the occasion of
the 10th Anniversary of
his elevation to the rank of
ARCHBISHOP
on October 20.

**Întru Mulți Ani
Stăpâne!**

HOLY SPACE: HEAVEN ON EARTH

by
Hieromonk Calinic (Berger)

"This holy altar before which I stand is stone, ordinary in its nature, in nowise different than other slabs of stone... but seeing that it was consecrated to the service of God, and received the benediction, it is a holy table, an altar undefiled, no longer touched by the hands of all, but of the priests alone, and that with reverence."

So wrote the Cappadocian Father, St. Gregory of Nyssa, in the fourth century. He continues that we should not consider "as a common thing" anything consecrated, "for the power that operates is mighty and wonderful are the things wrought thereby."

St. Gregory's words reflect the Christian fulfillment of an ancient tradition, with its roots both on Mount Sinai and on Mount Zion, that specific places are sanctified in a particular and special manner by God's abiding and personal presence. Today, the Orthodox Church alone in the Christian world maintains a deep reverence for *holy space* – such as the altar-sanctuary – and for holy things. Why is this? Is this an erroneous belief? Is not God everywhere?

In fact, both traditions exist side by side in the Scriptures and both are equally necessary. On the one hand, God "does not dwell in temples made by hands" (Acts 17:24). "Where shall I flee from your presence?" (Ps. 139:7). This is a great comfort to believers: God is always with us and nowhere are we separated from His presence and power. God is "everywhere present" – or, in a proper theological sense, God is in no place and yet in all places simultaneously. "His power permeates all things, but nothing permeates Him," wrote St. John of Damascus.

On the other hand, however, there is *holy space*. Many such places were sanctified by God Himself only to be revealed in the lives of patriarchs and prophets. For example, Moses was told to remove his shoes, "for the ground on which you are standing is holy" (Ex 3:5). Jacob unwittingly took a nap at a holy place and awoke in terror declaring it to be none other than the "house of God" (*Beth-El*) and the "gate of heaven" (Gen 28:17). Jacob responded by consecrating an altar there.

The theological problem of the meaning of holy space was addressed directly by St. John of Damascus. God, being immaterial in a manner beyond our understanding, is beyond "place," being His own "place," as beyond all things, filling all things and maintaining all things. "Place," properly speaking, is part of *created* reality (as is time), not *uncreated*

reality. However, God is active in creation and chooses places where His energy and grace become manifested in a more explicit manner. These places are set aside, "sanctified," by God, being used for His worship, and in turn manifest of His personal presence. This perspective makes perfect sense in Orthodox theology which considers grace to be *uncreated*.

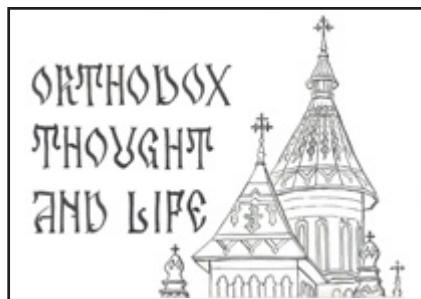
With this in mind, we can understand why God Himself commanded that holy space be set aside for His special presence among the people: "And the LORD spake unto Moses, saying... let them make me a sanctuary; that I may dwell among them" (Ex 25:1, 8). This tradition of a *holy space* for God was solidified with the election of Mount Zion as the location of a permanent temple. This tabernacle/temple was not "designed" by Moses: its structure and all the items in it were revealed to him by God on Mount Sinai, where Moses was commanded to make everything to the exact specifications shown to him (Ex 25:40).

In the Hebrew tradition, the temple was modeled after the structure of creation. The "Holy of Holies," where God's presence was most acute – a place behind a veil entered by the High Priest alone – was heaven, God's throne, "the beginning" which was prior to the first day of creation. As such it was outside of time, as God, who is outside of time, was in that place. The worship in the temple's Holy of Holies was therefore a participation in *heavenly worship* with the presence of angel-priests, and hence Moses was commanded to carve the images of the cherubim for the Holy of Holies.

Many of the Fathers of the Church commented on the division of the temple and its items, all of which point to Jesus Christ. Heaven and earth, the temple and the human heart – all of these are interwoven in worship. Hence, St. Maximus the Confessor could see the tri-partite division of the church building (narthex, nave and sanctuary) as a model of both the cosmos and of the human soul – the sanctuary being God's heavenly throne and the depth of the human heart, where God abides – simultaneously. The early Church maintained this division in its temples, and it is maintained in the Orthodox Church to the present day.

Through its tiered division, the architectural scheme of an Orthodox church is a confession that one cannot have God's transcendence without His immanence, and vice versa. If God were to be all transcendent, there would be no immanence (He would be exiled to

Cont. on page 8

“WELCOME HOME” — GOD’S LOVE IN EL SALVADOR

by Jessica Precop

En el nombre del Padre, del Hijo y del Espíritu Santo.
*In the Name of the Father and the Son and the Holy
Spirit. Amen.*

Last February, I had the privilege of being a part of a mission team, through Orthodox Christian Fellowship (OCF), that traveled to El Salvador to visit San Cristóbal Orphanage outside of San Salvador, the nation’s capital.

Jessica with Cristián

This trip was life-changing, and it opened our hearts to Jesus in a way I can only attempt to describe. Arriving in El Salvador late Saturday night, we were briefed on the conditions of the orphanage and the project we would undertake: building a storage unit for the boys’ room to replace the feeble clothesline they were presently using. We felt a sense of pride when we completed the shelving units, complete with hanging rack bars and shoe racks. However, the most rewarding part of this visit was spending time with these precious children of God. The children were filled with joy at the sight of the new and clean portion of the otherwise decrepit orphanage in which they lived. The living situation for the children was one of the most depressing things I have ever come across. There was filth everywhere, and only a few feet away from the children’s beds were the bathroom stalls, which hadn’t been cleaned in who knows how long. We purchased cleaning supplies and a few of us girls scrubbed the toilets as well as the dormitory floor using our own t-shirts as rags to clean the windows.

The kids had next to nothing. What little clothes they did have were showing extreme signs of age. They were growing out of them as their toes were

busting out the fronts of their shoes. Many of them lacked things as basic as underwear. Their playground was a heap of broken furniture and trash. Upon discovering them rifling through the garbage after our first lunch, we gave the majority of our lunches thereafter to them, because they didn’t get enough to eat. And despite not having enough to eat, the first thing each child always did was find someone to share it with.

We took every opportunity to interact with them during time in the playground and completing many arts and crafts projects. Many of these kids have come from troubled pasts. Because of this, they were very reserved at first; almost hiding from us. For example, one boy who I especially connected with was Cristián. A young boy no older than 12, Cristián came from a family that abused him as a young child. Given this, he was naturally a very closed, timid, and quiet child. Near the beginning of our trip, Cristián would generally reject our attempts to love and show compassion to him, and rightfully so. However, as the week progressed, Cristián began to realize that we were there to show him love and kindness, something he and the other orphans rarely EVER experience. I will never forget the look on his face every morning as our bus would pull into the orphanage. The smile and joy pouring out of Cristián’s and every other kid’s face and heart really made me realize what miraculous and great things we were doing for these children through God. One of my favorite moments with Cristián happened one afternoon when everyone was playing outside. Being the timid child he was, he stood at the corner of the pavement just watching. I called him over to sit by me where he and I could be spectators of the activities going on. He sat close to me and I began to rub his head and back. For about an hour he sat there with a look of absolute contentment on his face. Many times other people asked him to play, but he refused. He wanted to sit next to me; he wanted and NEEDED that love. That moment shook my heart into the reality that these precious children who deserve all of the love in the world receive it once a year—when O.C.F. brings a group of students to the orphanage.

During the few days I spent at the orphanage, I developed deep relationships with many kids, but the funny thing is they didn’t speak English and my Spanish was dreadful. Even though we did not speak the same language, we understood each other, we played together, we worked together, we shared with each other, and we loved each other – for God’s love transcends language. As the time came for us to say

goodbye, I knew that we would always be connected through Jesus Christ who loves us. And through that expression of love as Christ portrays, I learned we need not words, but actions. The language of Christianity, the language of Orthodoxy, is LOVE!

The very first day we arrived there, it was just about lunchtime. We brought out some chalk and started coloring on the ground with the children. One of the little boys grabbed my hand and took me over to his picture; he had written the words "Welcome Home". It was so moving to see this little boy, who cannot speak a word of English, write *welcome home*; and at that moment, I felt at home. Another beautiful sight was watching some of the children work on the shelving units with us. They took pride in their new addition to the orphanage.

Our team brought many balls, jump ropes, sidewalk chalk, and crafts to do with the children. We, as a team, had so much fun ourselves playing with the kids at the orphanage. As you can imagine, they don't have these simple toys to play with on a daily basis, so these crafts and toys were an exciting thing for them. Each day our team left, each of us had more stories, more connections, and more love for the children at San Cristobal Orphanage; therefore, we were dreading having to say goodbye.

The last day was a day of gifts – gifts of love. We were each assigned 2 or 3 orphans to shop for. From mattresses and bed sheets, to toiletries, clothes, undergarments, shoes, and toys, we literally got everything in sight that would help these children who have so little. Gathering all the kids in a room, we presented them with their gifts one by one. Judging by the looks on their faces, you would have thought that they just won the lottery. But then they all did something totally unexpected. No later than a minute or two after they had received their gifts, they turned around and started sharing with every one of their friends. The fact that these children can physically have so little, yet share amongst each other with greater joy than anyone of us that have so much and are so blessed, is truly astonishing.

Jessica with a few of the girls

Being that it was the second time going to this orphanage for myself and five other students, it was extremely difficult saying goodbye. What made it so heart-wrenching was that the children I had made connections with last year had more love for me this year, and to see them so upset and tears running down their faces saying in Spanish "don't leave Jessica" or "promise me you'll come back Jessica," truly broke my heart. There is no better feeling than feeling like you are loved and needed, and these children genuinely love us Orthodox students and truly appreciated the attention we gave them, despite the language we speak, or the lack of time we spend there.

El Salvador translated means "The Savior" in English. You would think that the country with the name of the Lord in it would have a strong religious presence. However, there is no Orthodox church in El Salvador. Our team of 13 Orthodox students, 2 trip leaders, and 1 priest, was the Orthodox Church. For those Orthodox Christians living in El Salvador, they get the opportunity to participate in the Divine Liturgy once a year, take Confession once a year, and taste the Body and Blood of Christ just once a year. They don't even have a place to worship; therefore, they have been forced to maintain their faith in their home. To still remain faithful and keep a close relationship with God in this setting is astonishing to me, and a lesson for us all. It has made me more appreciative of the services and sacraments I have the opportunity to partake in, as well as the many churches I have to worship in around me. Many of us take for granted the Sunday Divine Liturgy, Saturday Vespers, the monasteries in driving distance, and the spiritual fathers we have to talk to. I know that from now on, I will think twice about missing a service, and I know that the others on my trip will too.

So this was our week, an experience that will remain with us forever. Our faith teaches us that it is not enough to believe what is right; we also have to do what is right. What we do is proof of what we believe. In the case of people in need, Jesus told us to help the least of these – those without food, drink, shelter or health. Mother Teresa of Calcutta insisted that she was but an instrument, a tiny pencil, which God was using to write a love letter to the world. God needs many such tiny pencils today to write His love letter to the world. Another, Sister Cyprian, gave the following definition of what it means to serve God; "Serving God," she said, "is not what we do for God; serving God is what we let God do through us, and with us. He needs each one of us."

I want to express my deepest appreciation for all of the support from my family, friends, my church: St. George Cathedral (Southfield, Michigan), all of the churches in our diocese who supported and prayed for me, and His Eminence, Archbishop Nathaniel. I would not have been able to do what I was able to do for

Cont. on page 16

THE PURSUIT OF HAPPINESS

by Psa. Janene Wey

All too often today, people believe that anything can and should be justified so long as it makes one “happy.” The implication is that what we do is no longer important, whether it ultimately leads to life or death, but rather whether it makes us happy in that moment.

We in our modern western world have been shaped by the phrase, “life, liberty, and the pursuit of happiness.” It describes a philosophy which has shaped, arguably, every person born in this country, perhaps even the world, since it was penned over two centuries ago. But what, particularly, is this “pursuit of happiness,” and is it truly our “right”? Is it something we as Christians should even pursue? Admittedly, we as Americans have been taught since the start of our formal education, if not before, that the pursuit of happiness is one of those “inalienable rights” bestowed upon us by God. Most of us have absolutely embraced it and have made that pursuit the motivator for everything we do – it impacts where we live, our course of education and vocation,

the way we choose and shape our relationships, the way we spend our free time, the way we make and spend our money, the way we raise our children; it literally shapes our personal philosophy of life. But is it really an “inalienable right” given to us by God? And is this notion supported in Holy Scripture and the Tradition of the Church?

The happiness which so many of us pursue in this day and age is perceived as an ultimate contentment, a final “arriving” at the place for which we have sought long and hard; it is desired above all, as the culmination of our journey, an acceptance of the premise that in the end, all is finally as it should be, and there is no reason not to sit back, take stock, and consider that we are in need of nothing more. By this world’s standards, one who is not pursuing this happiness is seen at best as unfortunate and at worst, a fool. But this state of being “happy” is one which precludes most essentially the need for any repentance; especially if this could potentially lead to less “happiness” and could even cause one to look more closely at one’s life and recognize the emptiness. It is, in fact,

probable that there are situations in which we may find our happiness necessarily shaken in order for repentance and healing to take place.

Most of the time, our pursuit of happiness is one which blinds our spiritual eyes to the need for continual and daily repentance. It becomes an end in itself, for it appeals to the desires of the flesh and this world, and provides no motivation to pursue things spiritual and truly needful. It, in fact, leads us away from repentance by the mere effort it requires of us. It usurps the desire for the pursuit of anything spiritual.

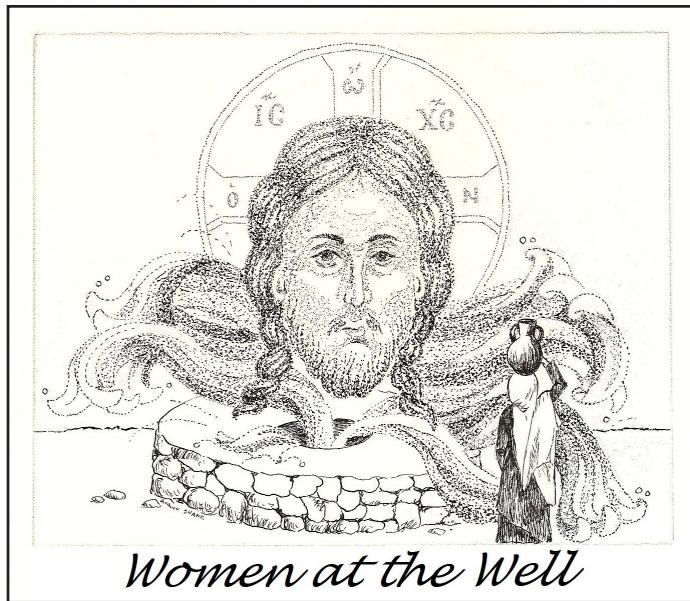
Happiness which is pursued and rooted in this world only, tethers us to this world and ends ultimately in physical death, for we all die, but it brings spiritual death as well.

In the Sermon on the Mount (Mt 5), we find Christ laying out the way to blessedness in the Beatitudes. But typical of today, newer translations have changed the word “blessed” to “happy.” But are they really interchangeable states of being? We like to believe that they are, but in fact they are not. Nowhere in Scripture does it implicitly infer that we have a “right” to happiness, nor even a duty to pursue it. We are, however, exhorted to pursue and desire *blessedness*, and to find not only blessedness, but *joy*.

Happiness and blessedness are not the same. The Holy Scriptures and Tradition teach us that happiness is a treasure which is laid up for oneself alone, and leads to complacency and self satisfaction; hence the parable of the rich man whose barns were full and whose sole aim in life was to “eat, drink and be merry!” That night his soul was required of him, for in his happiness he forgot the source of his blessedness and became complacent, self-satisfied, and turned away from the desire and need for repentance.

On the other hand, to be blessed is to possess that awareness of God among and within us which fills our emptiness and longing for the Transcendent and heals that innate brokenness which we have inherited from Adam. It is to be made aware that God the Father has not only invited us, but has even enabled us to partake in that communion of love, through Christ’s taking on

Cont. on page 9

Women at the Well

VACATION CHURCH SCHOOL

“And the Word became flesh and dwelt among us....” (John 1:14)

Fr. Cosmin Sicoe (center) teaching the children at the VCS in Regina

According to the revelation of the Bible and the teaching of the Orthodox Church, the gift of salvation was brought to us by God, through the incarnation of the divine Word of God, our Lord Jesus Christ, the second person of the Holy Trinity who “dwelt among us” (John 1:14). This dwelling of God with His people opened the way towards *theosis*, deification, our unification with God. According to St. Athanasius, “God became man, so that man might become god.”

Starting from this fundamental teaching of the Orthodox Church; and also, knowing that as human beings, created in the image of the Trinitarian God, we are called to resemble in our lives the *perichoresis* (the indwelling of the three persons of the Holy Trinity), St. George Orthodox Cathedral initiated a Vacation Church School last year. The main idea of this project was to give the children of the church and their spiritual father the chance to spend time together, to get to better know each other, to “have a few beautiful days together in the love of God”, as the poster of this event said.

After last year’s wonderful experience, it was decided to have a Vacation Church School (VCS) again this year from August 19th to 21st. This year’s VCS was attended by 26 children ages 3 to 12 who got together in the church basement on Wednesday, August 19th at 9:00 am. The generic topic of this year’s VCS was the presence of God in our lives. Therefore, after morning prayers and after writing their name

tags, Fr. Cosmin Sicoe taught the children about the meaning of the Holy Cross and its power.

After this opening, the children were introduced to the first craft of the day: the making of Cross necklaces. When, after a little bit of struggling, the cross necklaces were completed, the children together with Fr. Cosmin Sicoe and Fr. Cosmin Vint went upstairs in the church, and they implored the Holy Spirit to come upon the Crosses and to sanctify them. At the end of the service, the children came one by one to receive their crosses now sanctified, and then they went downstairs singing: “We venerate your Cross, O, Master and we glorify Your Resurrection”. Here they began to work on the second craft of the day: the decoration of plain white caps with the sign of the Cross and the inscription: “The Cross – The Power of God” and underneath: 1 Cor. 1:18.

After having a Lenten lunch prepared by Psa. Mihaela Vint, Psa. Grigoreta Sicoe, Virginia Eberlee, Donna Davies and Linnet Moldovan, being a cold, rainy day, we went to an indoor swimming pool where everybody had tons of fun. The day ended back at the church with evening prayers and the picking-up of the children by their parents at 5:00 pm.

The second day’s craft was a diptych including the icon of our Lord Jesus Christ and His Mother. After receiving adequate explanations about our Lord Jesus Christ and the Mother of God and about the meaning

Cont. on page 15

WHERE EARTHLY CARES FALL AWAY

By Patti Michaelson

Here at St. Raphael of Brooklyn Parish (Detroit, Michigan), we are continually receiving God's blessings. We are blessed with a wonderful priest, Fr. Leo Copacia and Psa. Mary, who care deeply for our well-being, and their tasks are many. The weekly preparation of the sermon, bulletin and "Soul Food" always goes beyond expectations. The Altar is served by committed, devout men, and we are led in song by our hard-working choir. Our membership is full of those who want to give back and do so by doing good works for our church.

There are blessings however, that often go unnoticed. They begin as you enter the gates of The Ascension of the Lord Monastery (in which our parish church is housed). The building, nearly 80 years old, worn by time but still majestic, looms up in front of you. A tiny cemetery sits to your left just inside the gates, a final resting place for holy servants of God. It sits as a reminder of continual prayer and busy hands throughout the years, hands now asleep in the Lord. It is a place suspended in time. There is a moment when you realize that you stand on hallowed ground.

The monastery is now home to monks from Romania. Their numbers are few, but it remains a place of spirituality where they live an ordinary life extraordinarily well. It is a place of both peace and joy. The monks serve daily the divine services, which include the Divine Liturgy on Wednesday and Saturday. They are holy men who pray for the world, and they pray for us. Their church has a large attendance for the Sunday Liturgy, and the monks serve this community with both guidance and confession. They welcome all to attend, and they share great fellowship.

If you happen to be there during the week, the fragrant smell of candle wax often drifts through the hallways where the walls are adorned with holy images. When asked, the monks will cheerfully show you their candle-making factory and the process of making the candles. While walking the grounds, you may find one of them working in their beautiful garden. In old world fashion, each plant is carefully tied to a main line. The chores of the monastery are many. The "Jesus Prayer" is said while working, and they may even prompt you to pray along with them.

If you are there working on a church project, the monks, aware that you are there, are quick to lend a hand when help is needed. Always ready for a good conversation, they are eager to share both their stories and yours. If you happen to be there when it is meal-time, you are invited to join them. Their food is often simple, but it is offered with great generosity, and the coffee will jump start your day!

It has been remarked that they are "happy" monks. Nothing could be closer to the truth. The love for our Lord and the holy Mother of God dwells within them and upon their lips. Long after you have left the monastery, you find yourself smiling, and your own heart is joyful. You give thanks for God's blessings. It truly is a place "where earthly cares fall away."

Holy Space *Cont. from page 3*

heaven); likewise, if we sought to make God all immanent, we would lose His transcendence (meaning that we would lose all sense that anything is *holy*, as set apart and filled with the power of other world). Rather, God is both transcendent and immanent simultaneously. Hence in Orthodox churches, the sanctuary is separate and hidden; it is transcendent – and this very separateness or transcendence grounds the immanence of God's presence in our churches. The iconostasis, with its roots in the temple veil, is the expression of this theological truth *par excellence*. Its purpose is to reveal heaven, not conceal it – but paradoxically, it does this by concealing. If unconcealed, it cannot be revealed. St. John Chrysostom expresses this truth succinctly, commenting on the Liturgy: "when you behold the curtain drawn up" (revealing the sanctuary, before the consecration of the gifts), then "the Heavens are let down from above and angels are descending."

As in Biblical times, a special, holy place, set aside for God, is not exclusive to the temple. There are other holy places which in Biblical times also had altars. The Apostles worshipped both in the temple (Lk 24:53; Acts 3:1, 5:12-13, 5:42) and elsewhere. Hence, it is an ancient Christian tradition that each house is also considered a *church*, the members being those of the household (e.g. Acts 2:46, Rom 16:5, I Cor 16:19, etc.). As such, each family-church should have an "altar" – a place set aside exclusively for God, as a place sanctified for His presence – and this is the place for prayer. Typically, this has been a corner in a room that is in a quieter location, not one heavily trafficked or with a television, etc.

Here are some suggestions as to what should be placed in this household altar: it can be a table, a dresser or a special shelf, covered with a linen cloth, and in the center, on the wall or in the corner, the main icon of Christ or the Mother of God. Around this main icon other icons can be placed. The Scriptures, prayer books, the church calendar and other things, such as holy water, are kept there as well. In many traditions, an olive-oil lamp is lit here at times of prayer, often hanging. In addition, each bedroom should have a distinct place where an icon is hung and daily prayers are said.

In this way, the dwelling of Christians is sanctified by the presence of God, His Mother, His saints and angels. They all live with us. How important to make

Cont. on page 10

STANITZ / AROY SCHOLARSHIP RECIPIENTS 2009

At the concluding banquet of the 60th Annual AROY Conference held in Cleveland, Ohio over Labor Day weekend, the following AROY members were each presented with a \$1,000 Scholarship.

Andreea Nemes

Andreea Nemes of Holy Trinity Church, Youngstown, Ohio, is a second year student at the University of Akron, Akron, OH. During her first two years, she has maintained a 3.7 grade point average. She is working toward a degree in Mass Communication with a minor in International Studies. Andreea states that: "The challenges of college have further strengthened me in my faith and my family ties. I

have learned that with God and family support, anything is possible." She credits her involvement in the local parish and the AROY chapter for developing her personality, skills in leadership, time management and communication, and for the opportunity to make life-long friends. At her local AROY chapter, she held the positions of historian, secretary, vice-president and president. She was president of the AROY Chapter when Holy Trinity parish celebrated its 100th Anniversary, so she played a large role during the planning process for that event. Through the Church she was introduced to youth on the national level at Camp Vatra and Annual AROY Conferences, and she feels that "these are some of my closest friends . . . with whom I can share my troubles, goals and religious discussions."

John Nicholas Kalugar of St. George Cathedral, Southfield, Michigan, has entered his first year of study at Siena Heights University, Adrian, MI, where he plans to major in Marketing. He was also recruited to play on the Men's Varsity volleyball team due to his accomplishments at Lake Orion High School and at Michigan Elite Volleyball Club (MEVBC). He even worked as a coach at MEVBC. Regarding his local parish church, John has served as an altar boy since he was four years old, first at Presentation of Our Lord, Akron, OH, then at St. George Cathedral. He has been

heavily involved in the life of the Church on both the local and national levels. In the parish, he has served as an AROY officer numerous times, served at church dinners and helped with the church's catering service whenever needed. After attending Camp Vatra as a student, for the past three years he has volunteered two weeks every summer to work at the camps. Speaking about his many activities, John states: "I feel my extensive involvement in the church and its organizations, as well as various outside activities, have enriched my life."

John Kalugar

May God bless these two fine AROY members in their future endeavors and inspire young people throughout the Episcopate to follow their examples of service in their local parishes, dedication to Christian values and the setting of high goals in their personal lives.

Pursuit of Happiness *Cont. from page 6*

of flesh and dwelling among us. It is blessedness which gives joy that He continues to dwell within us by filling us with the Holy Spirit. It is in this pursuit of blessedness and the journey of continual repentance that we are refashioned in His image and are freed from the pursuit of enslavement to the things of this world. Blessedness, which is pursued through continual repentance, leads to life and joy which transcends any fleeting "happiness" this world can offer.

In his Letter to the Galatians, Saint Paul describes the fruit of the Spirit dwelling within each of us, not as "happiness," but as "love, joy, peace, longsuffering [that certainly is not what the world considers part of the pursuit of happiness], kindness, goodness, faithfulness, gentleness, self-control... And those who are Christ's have crucified the flesh [certainly not a happy thought, if you consider happiness as the world considers it] with its passions and desires" (Gal 5:22-24).

While it is true that happiness may come in the midst of being blessed, it is certainly not the measure

Cont. on page 13

CLERGY CHANGES

STATUS OF THE CLERGY

ANTONESCU, Rev. Fr. Cosmin, is released from his duties as Parish Priest of Holy Trinity Church, Youngstown, OH, and assigned Parish Priest of the Falling Asleep of the Ever-Virgin Mary Church, Portland, OR, effective 1 October, 2009.

PACURAR, Rev. Deacon Ovidiou, was ordained to the Holy Priesthood on 13 September, 2009, at Holy Cross Church, Hollywood, FL by His Grace, Bishop Irineu. Effective 1 October, 2009, he is assigned Parish Priest of St. Polycarp of Smyrna Mission, Naples, FL.

PARTIOC, V. Rev. Fr. Alexander, is released from attachment to Sts. Peter & Paul Church, Dearborn Heights, MI effective 1 August 2009, and attached to St. George Cathedral, Southfield, MI effective 2 August 2009.

POPA, Rev. Fr. Gabriel Liviu, is released from his duties as Parish Priest of Holy Archangels Michael & Gabriel Church, Palm Springs, CA and appointed as Parish Priest of the Falling Asleep of the Ever-Virgin Mary Church, Colleyville, TX, effective 1 September 2009.

STATUS OF THE PARISHES AND MISSIONS

NAPLES, FL – St. Polycarp of Smyrna Mission was accepted conditionally as a Mission of the Episcopate by the Episcopate Council on 2 July 2009.

HOUSTON, TX – St. Mary of Magdala Mission was accepted as a Parish by the Episcopate Congress on 3 July 2009.

LONDON, ON – Holy Cross Mission was accepted as a Parish by the Episcopate Congress on 3 July 2009.

ANJOU, QC – St. Elias Mission was accepted as a Mission of the Episcopate by the Episcopate Council on 2 July 2009.

MONTREAL, QC – St. Nicholas Misson was accepted as a Parish by the Episcopate Congress on 3 July 2009.

TERREBONNE, QC – St. Panteleimon Mission was accepted as a Mission of the Episcopate by the Episcopate Council on 2 July 2009.

Holy Space *Cont. from page 8*

a *holy place* for God in the home! It shows that we want God in our *hearts* and in our *lives*, talking with us, guiding us, being present with us.

Orthodox Christians, honor holy spaces and make sure your homes are sanctified with God's presence! Do as did King David, who would not build for himself a dwelling nor a place to sleep until He had honored God with a place for His worship (Ps. 132:4-5)!

HIERARCHAL SCHEDULE

January 25. Detroit, MI. Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Review fire damage.

January 30 – February 1. Fairlawn, OH. Presentation of Our Lord. Saturday: Memorial Service. Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Ordination of Deacon Stefan Florin Stoleru to the Holy Priesthood. Patronal Feast day banquet.

February 6-8. Chicago, IL. Saturday morning: Holy Name Ukrainian Cathedral. Enthronement of Bishop Daniel. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet. **Saturday evening: St. Mary.** Great Vespers. **Sunday: St. Mary.** Hierarchal Divine Liturgy.

February 13-20. Miami, FL. Christ the Savior Cathedral (OCA). **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy.

February 21-23. Miramar, FL. Holy Trinity. Saturday: Clergy meeting. Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

February 24-27. Colorado Springs, CO. Holy Synod Retreat / Meeting.

February 27-28. Lake George, CO. Protection of the Holy Virgin Monastery. Visit.

March 1-2. Denver, CO. Sunday morning: St. Dimitrie the New Mission. Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of land. **Sunday evening: St. John the Hozevite Mission.** Vespers.

March 3. Southfield, MI. St. George Cathedral. Funeral of John Tipa. **Detroit, MI. Sacred Heart Seminary.** Ecumenical Meeting. **Detroit, MI. Ascension Monastery.** Visit.

March 5-8. St. Paul, MN. St. Mary. **Friday:** Visit to St. John Abbey. **Saturday:** Divine Liturgy. Ladies Auxiliary Retreat. Great Vespers. **Sunday: Morning -** Hierarchal Divine Liturgy. Dinner. **Evening – Sunday** of Orthodoxy Vespers.

March 10. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Visit of Archbishop Germanos of Cleveland.

March 15. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy.

March 20-22. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. **Friday:** Meeting with Archbishop Germanos. **Saturday morning:** Joint gathering of the councils of the ROEA and ROAA. **Saturday afternoon:** Episcopate Council meeting. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy.

March 25. Grass Lake, MI. St. Mary Chapel. Divine Liturgy for Annunciation feast day.

March 27-28. Ridgewood, NY. Descent of the Holy Spirit. **Friday:** Vespers. Dinner. **Saturday:** Blessing of Rares Onofrei to be Reader & Subdeacon. Hierarchal Divine Liturgy. Ordination of Deacon Ionut Preda to Holy Priesthood. Banquet. **Evening – St. Mary, Elmhurst, NY.** Great Vespers. Dinner.

March 29. New York, NY. St. Dumitru. Hierarchal Divine Liturgy. Ordination of Rares Claudiu Onofrei to Diaconate. Banquet.

March 30 – April 2. Syosset, NY. OCA Chancery. Holy Synod meeting.

April 3. Jamaica, NY. St. Andrew Mission. Vespers. Dinner.

April 4. Easton, CT. St. Dimitrie. Visit to new church.

April 5. Middle Village, NY. Archangels Michael & Gabriel. Hierarchal Divine Liturgy. Lunch.

April 12. Warren, MI. Descent of Holy Spirit. Hierarchal Divine Liturgy. Ordination of Deacon Daniel Ungureanu to Holy Priesthood. Banquet.

April 16. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for Holy Thursday. **Evening:** Twelve Gospels service.

April 17. Southfield, MI. St. George Cathedral. Lamentations Service for Holy Friday.

April 18. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for Holy Saturday.

April 18-19. Southfield, MI. St. George Cathedral. Resurrection Service. Hierarchal Divine Liturgy for Pascha.

April 19. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Afternoon: Agape Vespers for Pascha.

April 20. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for Bright Monday.

April 24. Detroit, MI. Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for feast of Life-giving Fount of the Mother of God.

April 26. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy. Ordination of Deacon Sabin Pop to Holy Priesthood. Banquet. **Afternoon:** Thanksgiving Service for 80th Anniversary of the Founding of the ROEA.

April 28. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Visit of Bishop Mark of Toledo (Antiochian Archdiocese).

May 2-3. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. **Saturday:** Baptism of Bianca Balanean, daughter of Rev. Fr. Horatiu & Psa. Mihaela Balanean. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Ordination of Mircea Vasiu to Diaconate. Reception.

May 9-10. Colleyville, TX. St. Mary. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

May 11-13. Dallas, TX. Holy Synod meeting. **Wednesday:** St. Seraphim Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Metropolitan Jonah and the Holy Synod of Bishops. Banquet honoring Archbishop Dmitri upon his retirement as ruling hierarch of the Diocese of the South.

May 15-17. Indianapolis, IN. Sts. Constantine & Helen. **Saturday:** March for Orthodox Christian Missions. Great Vespers. **Sunday:** Blessing of Frank David Weiner to be Reader / Subdeacon. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

May 21-25. South Canaan, PA. St. Tikhon's Monastery. Memorial Day weekend services.

May 30. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Episcopate Council Meeting.

May 31. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Lunch.

June 2. Detroit, MI. St. Andrew House. Ecumenical Meeting.

June 5-6. Chicago, IL. St. Mary. ARFORA Congress. **Saturday:** Great Vespers. Blessing of Richard Grabowski to be Reader.

June 7. Merrillville, IN. Descent of Holy Spirit. Blessing of George Ross to be Reader. Hierarchal Divine Liturgy. Kneeling Vespers. Banquet for Pentecost Patronal feast day.

June 14. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy.

June 18-21. Crestwood, NY. St. Vladimir's Seminary. Summer Institute.

June 24. Third Lake, IL. Serbian Orthodox New Gracanica Metropolitanate. Visit with Bishop Longin.

June 28. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy.

June 29. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for Sts. Peter & Paul feast day.

July 2-5. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Annual Church Congress.

July 7-13. Paris, France. Archangels Michael, Gabriel & Raphael Church. On July 12, concelebrated with Patriarch Daniel of Romania and other hierarchs the re-blessing of the holy altar of the parish followed by Hierarchal Divine Liturgy.

July 18-20. Boston, MA. Holy Trinity Cathedral (OCA). **Sunday morning:** Hierarchal Divine Liturgy. **Afternoon:** Presided at the Mitescu / Reagan wedding.

August 5-6. Ellwood City, PA. Transfiguration Monastery. Pilgrimage. **Wednesday:** Vigil for the Feast of the Transfiguration. **Thursday:** Concelebrated Hierarchal Divine Liturgy & Holy Unction with Bishop Melchisedek (OCA).

August 9. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

August 14-15. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Pilgrimage. **Wednesday:** Vigil for the Feast of the Dormition celebrated by Metropolitan Jonah. **Thursday:** Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Metropolitan Jonah and Bishop Mark (Antiochian Archdiocese).

August 16. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Metropolitan Jonah. Reception. **Afternoon:** Brunch. Visit to Ascension Monastery (Detroit).

August 19-25. Phoenix, AZ. Saturday morning: Exaltation of the Holy Cross Mission. Hierarchal Divine Liturgy. Pastoral Visits. **Saturday evening:** St. Parascheva. Great Vespers. **Sunday:** St. John. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

August 31 – September 3. Syosset, NY. OCA Chancery. Holy Synod meeting.

September 4-6. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. Annual AROY Conference.

September 9-17. Calgary, AB. St. Mary. Saturday: Cont. on page 13

AUXILIARY BISHOP SCHEDULE

January 1, 4, 6, 7. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

January 17. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Baptism of Andrei Cristian Liliac.

January 18. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

January 25. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchical Divine Liturgy.

January 31. Dragus, Jud. Brasov – Romania. St. Mary. Baptism of Luca Nicolae, son of Rev. Fr. Gheorghe Rosca.

February 1-2. Dragus, Jud. Brasov – Romania. St. Mary. Hierarchical Divine Liturgy.

February 8. Silistra, Bulgaria. Sts. Peter & Paul. Hierarchical Divine Liturgy concelebrated with Metropolitan Ilarion of Dorostorum.

February 15. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchical Divine Liturgy.

February 21. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Baptism of Francesca Maria & Marriage Service for Eduard and Marcela.

February 22. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchical Divine Liturgy.

February 23. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. 8th Anniversary. Hierarchical Divine Liturgy and Memorial Service.

March 1. London, ON. Holy Cross Mission. Hierarchical Divine Liturgy.

March 8. Houston, TX. St. Mary of Magdala Mission. Hierarchical Divine Liturgy. **Evening: Sugar Land, TX. Holy 40 Martyrs.** Pan-Orthodox Vespers for Sunday of Orthodoxy.

March 14-15. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. **Saturday:** Hierarchical Divine Liturgy and Memorial Service. **Sunday:** Hierarchical Divine Liturgy and Memorial Service.

March 21. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. Episcopate Council Meeting.

March 22. Cleveland, OH. Annunciation Church. Patronal Feast. Hierarchical Divine Liturgy concelebrated with Archbishop Nicolae Condrea (ROAA).

March 25. Grass Lake, MI. St. Mary Chapel. Hierarchical Divine Liturgy for feast of Annunciation.

March 29. Baton Rouge, LA. Three Hierarchs Mission. Hierarchical Divine Liturgy.

April 5. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. **Saturday:** Hierarchical Divine Liturgy and Memorial Service.

April 10. Hollywood, FL. Holy Cross. Friday evening: Holy Unction.

April 11-12. Miramar, FL. Holy Trinity. Saturday: Hierarchical Divine Liturgy. Sunday: Hierarchical Divine Liturgy.

April 14. Clearwater, FL. St. Stephen the Great Mission. Holy Tuesday: Bridegroom Matins.

April 15. Jacksonville, FL. St. Anne. Holy Wednesday: Bridegroom Matins.

April 16. Orlando, FL. Sts. Michael & Gabriel. Holy Thursday: Twelve Gospels service.

April 17-19. Miramar, FL. Holy Trinity. Holy Friday: Lamentations service. Holy Saturday. Morning: Hierarchical Divine Liturgy. **Midnight & Sunday morning:** Resurrection

Service and Paschal Hierarchical Divine Liturgy.

April 20. Hollywood, FL. Holy Cross. Bright Monday: Paschal Hierarchical Divine Liturgy. **Afternoon:** Naples, FL. St. Thomas Mission. Agape Vespers.

April 23. Lilburn, GA. Sts. Constantine & Helen. Hierarchical Divine Liturgy.

April 26. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchical Divine Liturgy.

May 2. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Baptism of Bianca Ioana Balanean, daughter of Rev. Fr. Horatiu & Psa. Mihaela Balanean.

May 9. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Romanian Festival.

May 10. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchical Divine Liturgy.

May 17. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchical Divine Liturgy.

May 21. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

May 23. Philipsburg, PA. State Prison. Visitation & Confession.

May 24. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

May 28. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Patronal Feast. Hierarchical Divine Liturgy concelebrated with Archbishop Nathaniel.

May 30. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Episcopate Council. **Afternoon:** Warren, MI. Descent of the Holy Spirit. Marriage Service for George & Gabriela Florea.

May 31. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

June 7. Bals – Olt, Romania. Sts. Constantine and Helen. Hierarchical Divine Liturgy.

June 8. Cugir – Alba, Romania. Holy Trinity. 200th Anniversary. Hierarchical Divine Liturgy. **Afternoon:** Vinerea – Alba. St. Nicholas. Vespers.

June 9. Alba Iulia, Romania. St. Lazarus Skete. Little Memorial Service at the gravesite of His Grace, Bishop Policarp Morusca.

June 13. Woonsocket, RI. St. John the Baptist. Marriage Service for Mihail Gheorghe & Sanda Gabriela Morar, the son of V. Rev. Fr. Onisie & Psa. Anca Morar.

June 14. Cambridge, MA. St. Mary Mission. Hierarchical Divine Liturgy.

June 21. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

June 24. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

June 28. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchical Divine Liturgy for Patronal Feast.

June 29. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

July 2-5. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Episcopate Congress. **Sunday, St. Mary Chapel:** Hierarchical Divine Liturgy concelebrated with Archbishop Nathaniel.

July 11. Troy, MI. St. Nicholas. Marriage Service for Marius George & Cristina Maria Buliga.

July 12. Chicago, IL. St. Mary. Hierarchical Divine Liturgy. **Afternoon:** Baptism of Constantin Ursache, son of Rev. Fr. George & Psa. Ramona Ursache.

July 19. Richmond Hill, ON. St. Elijah Mission. Patronal Feast. Hierarchical Divine Liturgy & Picnic.

July 26. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

July 27. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. St. Pantaleimon Feast Day. Hierarchical Divine Liturgy.

WHAT IS A.R.F.O.R.A. ?

A.R.F.O.R.A. is an acronym for “Asociatia Reuniunilor Femeilor Ortodoxe Romane din America” or “The Association of Romanian Orthodox Ladies Auxiliaries of North America”. His Grace Bishop Policarp organized A.R.F.O.R.A. in 1938. In 1955, the Constitution and By-Laws were revised and approved by the A.R.F.O.R.A. Congress held in New York. A.R.F.O.R.A.’s motto includes: FAITH, represented by the Cross; HOPE, represented by the Anchor; CHARITY, represented by the Heart. All women should be full members of their church as well as of the ladies auxiliary.

The main **purposes** of the ladies auxiliary of the parish include:

- Functioning as an auxiliary of the parish and actively supporting the parish in its activities;
- Initiating and promoting unity, cooperation and fellowship among its members and the congregation;
- Contributing to the preservation, strengthening and propagation of the Orthodox faith;
- Supporting the religious education of the young people in the parish;
- Attending to the housekeeping activities of the church;
- Raising funds for religious, charitable, educational and cultural purposes;
- Actively supporting A.R.F.O.R.A., the national organization, which is the oldest auxiliary of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Dates of Importance to the Auxiliary

January – Annual meeting and election of the officers takes place. Also, elect two delegates to go to the ARFORA congress. The term is for two years. Send names and addresses of officers and delegates to the Secretary of ARFORA. (Check the *Solia Calendar* or the Episcopate’s website (ROEA.org) for the names and addresses of the officers of ARFORA). Send membership dues (\$10 per person) to the Treasurer of ARFORA by December 1st.

5th Saturday of Great Lent – Each parish or deanery sponsors a ladies auxiliary retreat-conference.

June – ARFORA Congress is held the first weekend of June. The president of each auxiliary and two delegates along with Preoteasa are required to attend.

July – Each year an auxiliary sponsors the coffee shop at the Vatra during the Episcopate Congress. Please volunteer.

July-August – Provide volunteer cooks, teachers, nurses for the religious education camp at Vatra.

October 14 – St. Paraschiva Mission Fund. Each auxiliary holds one function a year, and the proceeds are sent to the ARFORA Treasurer for use in support of Episcopate missions.

December – St. Elizabeth project – ARFORA remembers widowed Preotease at special times of the year.

All year – Visitations of the Shut-ins – Encourage members to visit the shut-ins in their parishes.

Scholarships

Martha Gavrila graduate scholarship – ARFORA offers a scholarship each year to women doing graduate work.

ARFORA Undergraduate scholarship – ARFORA offers two undergraduate scholarships each year. Information about the application process is published in the *Solia* magazine and on the Episcopate website, ROEA.org.

If you have any questions about ARFORA or the local Ladies Auxiliary, or if you need help to start an auxiliary, please call or write to the President or any member of the ARFORA board. You’ll find their names, addresses and telephone numbers in the *Solia Calendar* or on the web. There is also an *ARFORA Guide Book* and the *By-Laws*, which can help you in setting up your auxiliary. Please let us know if you need a copy. It is very important that women are organized in an auxiliary organization, thus becoming vital and active supporters of their church and the Episcopate.

Lucy Pop

A.R.F.O.R.A. President

Hierachal Schedule *Cont. from page 11*

day: Great Vespers. Reception. **Sunday:** Hierachal Divine Liturgy. Banquet for 40th Anniversary.

September 18-20. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Preotese Retreat.

September 21-24. Syosset, NY. OCA Chancery. Holy Synod and Metropolitan Council Meeting.

September 26-27. Chicago, IL. Holy Nativity. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Hierachal Divine Liturgy. Banquet for 70th Anniversary.

Pursuit of Happiness *Cont. from page 6*

nor manifestation of blessedness. A quick reading of the lives of the saints will heighten one’s awareness of this fact. While they were most certainly blessed, they did not always necessarily dwell in what we would understand to be a state of happiness. Their lives and their actions transcended this world, for their happiness was not tethered to this world but found its perfection and fulfillment in the next. In the midst of their struggles, they lived in the sure reality of the love of God and His presence among us; and their pursuit of blessedness continually brought them to a state of repentance and *peace*, a joy in which they were transformed into His image and were able to endure the sufferings and hardships that beset them. Did they enjoy the blessedness of God and live in a state of joy? Most certainly! Were they always happy? Perhaps not, as the world judges it. But in their pursuit of blessedness, they have shown us the path so that we too may pursue what is truly worth pursuing... blessedness.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Maria Pincu , Santa Monica, CA	\$1,000.00
Sandy Cotosman , Addison, IL	\$500.00
John Santeiu, Jr. , Garden City, MI	\$500.00
Anonymous	\$250.00
Sabin Cerghizan , Glendale, CA	\$200.00
V Rev Dr & Psa Remus Grama , Cleveland, OH	\$200.00
Doru Posteuca , Apple Valley, MN	\$200.00
Miron Bonca , Costa Mesa, CA	\$180.00
M/M Nick Moga , Hubbard, OH	\$150.00
Elizabeth Ciocanea , Cleveland, OH	\$100.00
Ann & John Dragos , Lexington, KY	\$100.00
M/M Victor Dinu , Skokie, IL	\$100.00
M/M Theodore Gavala , Glenside, PA	\$100.00
M/M Michael Kalugar , Madison Hts, MI	\$100.00
Dr Dana Radu Scafaru , Sun City West, AZ	\$100.00
George Regep , Bloomfield Hills, MI	\$100.00
Constance Trollan , Juneau, AK	\$100.00
M/M Robert Omilian , Sterling Hts, MI	\$75.00
Veronica Branea , Banning, CA	\$50.00
Van & Bia Michaels , Fairfield, CT	\$50.00
Constantine Nan , Carrollton, TX	\$50.00
Mary Pana , Regina, SK	\$50.00
Aurelia Triff , Poland, OH	\$50.00
Florence & Bobby Westerfield , Warren, MI	\$50.00
Thrisia Pana , Regina, SK	\$40.00
George Bursan , Cuyahoga Falls, OH	\$30.00
Saveta Buzas , Allen Park, MI	\$30.00
Mary Demetriade , Warren, MI	\$25.00
M/M George Oancea , Louisville, OH	\$25.00

MEMORIAM

Veronica Branea , Banning, CA	\$250.00
(IMO Husband, Aurel Branea)	
Richard C Grabowski , Jackson, MI	\$173.00
(IMO Fr Richard & Psa Hildegard Grabowski – Romanians by Birth – Americans by Choice)	
M/M Valer Pufescu , Ann Arbor, MI	\$100.00
(IMO Natalia Lopez-Reed)	
Maria Timmons , Mississauga, ON	\$100.00
(IMO Father, Ioan Calvarasan)	
Maximo-Jones Families , Philadelphia, PA	\$50.00
(IMO Mrs Flora Mirsch)	
Maximo-Jones Families , Philadelphia, PA	\$50.00
(IMO Mrs Leni Nemeth)	
Maximo-Jones Families , Philadelphia, PA	\$50.00
(IMO John Kisbac)	
Maximo-Jones Families , Philadelphia, PA	\$50.00
(IMO Mitru Costea)	
National ARFORA	\$50.00
(IMO Maria Lazar)	
National ARFORA	\$50.00
(IMO Ana Popovich)	

GENERAL DONATIONS

St John the Baptist , Phoenix, AZ	\$1,000.00
(Hierarch Travel Expense)	
Mark & Katherine Beers , Grass Lake, MI	\$750.00
Holy Cross , Hollywood, FL	\$700.00
(Hierarch Travel Expense)	
Anonymous , Chicago, IL	\$500.00
V Rev Fr Catalin & Psa Nicole Mitescu , Claremont, CA	\$300.00
(Hierarch Travel Expense)	
M/M Stephen Miroy , Stafford, VA	\$130.00
(Camp Vatra)	

St Mary Cathedral , Cleveland, OH	\$100.00
(Hierarch Travel Expense)	
M/M Michael Kalugar , Madison Hts, MI	\$100.00
(ARFORA House Renovations)	
Ioan & Doina Negulescu , Baton Rouge, LA	\$100.00
(Camp Vatra)	
Rev Fr & Psa Cosmin Sicoe , Regina, SK	\$82.64
(Hierarch Travel Expense)	
Marie Farca , Yardley, PA	\$50.00
(Museum Fund)	
M/M Victor Dinu , Skokie, IL	\$50.00
Richard C Grabowski , Jackson, MI	\$20.00
(Camp Vatra)	
M/M Viorel Nikodin , Farmington Hills, MI	\$20.00
Erna Harrington , Shelby Twp, MI	\$10.00

EPISCOPATE ASSESSMENT

St Dumitru , New York, NY (2010)	\$8,280.00
St Dimitrie , Easton, CT (2009)	\$3,340.00
Descent of the Holy Spirit , Warren, MI (2009)	\$2,000.00
Sts Michael & Gabriel , Orlando, FL (2009)	\$1,200.00
Holy Transfiguration Mission , Hartford, CT (2009)	\$200.00

ARCHBISHOPS' CHARITY ENDOWMENT FUND

Leonidas Giannoulis , Calgary, AB	\$570.00
--	----------

CAMP VATRA FOR JUNIORS CLOSING BRUNCH

Tamas Family	\$200.00
M/M Cezar Teodorescu , Troy, MI	\$200.00
Michaela & George Yossif , Baltimore, MD	\$100.00
Daniel Calimente , Sterling Hts, MI	\$50.00
Mike & Lili Loria , Wyandotte, MI	\$50.00
Crisan-Oltean Families , Sterling Hts, MI	\$50.00
Puiu Family , Sterling Hts, MI	\$50.00
Hebert & Cocora Families , Dearborn Heights, MI	\$50.00
Traian Alex Balan , Glenview, IL	\$40.00
Radu Comsa , Plymouth, MI	\$40.00
Mary & John Waterhouse , Uniontown, OH	\$35.00
Marilyn Sipole , Indianapolis, IN	\$25.00
Anonymous	\$20.00
Anonymous	\$10.00
Anonymous	\$10.00
Loredana Covaci , Niles, IL	\$10.00
Jim & Jeanell Darling , Indianapolis, IN	\$10.00
Violeta Mandea , Morton Grove, IL	\$10.00
Aurelia & Sebastian Petre , Parma, OH	\$10.00
Gabrielle Teodorescu , Canton, MI	\$2.00

2009 CONGRESS BANQUET

Presentation of Our Lord , Fairlawn, OH	\$200.00
Dr Eleanor Bujea , Regina, SK	\$200.00
V Rev Fr & Psa Catalin Mitescu , Claremont, CA	\$150.00
V Rev Fr & Psa Ian Pac-Urar , Fairlawn, OH	\$150.00
V Rev Fr Constantin Alecse , Los Angeles, CA	\$100.00
M/M Virgil Barbu , Brownstown, MI	\$100.00
V Rev Fr & Psa Ionel Cudritescu , Toronto, ON	\$100.00
Victor & Miriana Dinu , Skokie, IL	\$100.00
V Rev Dr & Psa Remus Grama , Cleveland, OH	\$100.00
Archimandrite Theophan Koja , St Louis, MO	\$100.00
V Rev Fr & Psa Laurence Lazar , Southfield, MI	\$100.00
V Rev Fr Simion Pavel , Chicago, IL	\$100.00
Lucy & John Pop , Northbrook, IL	\$100.00
Valer & Ileana Pufescu , Ann Arbor, MI	\$100.00
Alina Oprea , Brea, CA	\$80.00
Radu Comsa , CA	\$60.00
Constanta Dinca Korolchuk , Inver Grove Hts, MN	\$60.00
Rev Dr Ovidiu Pacuraru , Miramar, FL	\$60.00
Ion Anton , Los Angeles, CA	\$50.00
Rev Fr & Psa Cosmin Antonescu , Youngstown, OH	\$50.00
Rev Fr Vasile Barsan , Canton, OH	\$50.00
V Rev Fr Ioan Bunea , Richmond Hill, ON	\$50.00
George C Cantor , Cleveland, OH	\$50.00
Mark Chestnut , Grass Lake Twp, MI	\$50.00

Vasile & Nancy Cocariu , Bloomfield Hills, MI	\$50.00
Lucia Fogoros , Cleveland, OH	\$50.00
Helen Freudig , Lansdale, PA	\$50.00
Rev Fr Anton Frunza , Byron Center, MI	\$50.00
Richard Grabowski , Jackson, MI	\$50.00
Vioara Ivascu & Alina Boudi , Wayne, IN	\$50.00
M/M David A Marovich , Perkasie, PA	\$50.00
Rev Fr George & Psa Cristina Oanca , St Paul, MN	\$50.00
Olga Petersen , St Clair Shores, MI	\$50.00
Eugenia Poroch , St Clair Shores, MI	\$50.00
St Mary Mission , Chelsea, MA	\$50.00
St Nicholas , Montreal, QC	\$50.00
Rev Fr Narcis Stoica , Boston, MA	\$50.00
Eugenia Suciu , Youngstown, OH	\$50.00
Mariana & Maranda Tipa , Commerce Twp, MI	\$50.00
Ann Tyler , Fort Wayne, IN	\$50.00
Silvius Sfera , Hollywood, FL	\$40.00
Rev Fr Sabin & Psa Ramona Pop , Auburn Hills, MI ...	\$40.00
Moise Nikolic , Hollywood, FL	\$40.00
Victor & Elena Muntean , Parma Hts, OH	\$40.00
M/M Petru Bugariu , Leonard, MI	\$40.00
Rev Fr Adrian Balescu , Miramar, FL	\$40.00
Stefan Teodoru , Westville, IN	\$30.00
Rev Dn/M Mircea Vasiu , MI	\$30.00
George & Joan Puscas , Grosse Pointe Park, MI	\$30.00
Eleanor Stepanski , Troy, MI	\$25.00
M/M George Ross , Schererville, IN	\$25.00
Subdeacon Robert Mitchell , Detroit, MI	\$25.00
Ann A Jonascu , Westland, MI	\$25.00
Hildreth Family , Burton, MI	\$25.00
Mike & Goldie Kalugar , Madison Hts, MI	\$25.00
Louise Gibb , Brookfield, OH	\$25.00
Rodica Dicoi , Warren, MI	\$25.00
M/M Nick Avramaut , Cleveland, OH	\$25.00
Flavius Borz , Davie, FL	\$20.00
Zina Cireasa , Dearborn Hts, MI	\$20.00
Ielita Daba , Oak Park, MI	\$20.00
Ioan & Maria Florea , Dearborn, MI	\$20.00
Prunoiu Florea , Richmond Hill, ON	\$20.00
M/M Michael J Kalugar , Beverly Hills, MI	\$20.00
Alina & Kenneth Kleinhenz , Santee, CA	\$20.00
Petrica Malacu , Westland, MI	\$20.00
M/M Ronald Muresan , Bloomfield Hills, MI	\$20.00
Helen D Oprita , Roseville, MI	\$20.00
Mary Demetriade , Warren, MI	\$20.00
Jennifer Roman , Westland, MI	\$20.00
M/M Aurel Tofan , Fraser, MI	\$20.00
Rev Dn Wayne Paul Wright , Uniontown, OH	\$20.00
Mary Jane Quinn , Bloomfield Hills, MI	\$15.00
Vita & Maria Elock , Royal Oak, MI	\$10.00
Ionel Satnoianu , Lakewood, OH	\$10.00
Panta Mihailou , Baden, ON	\$10.00
Alex Radulescu , Farmington Hills, MI	\$8.00
Anonymous	\$5.00
Maria Ciorba , Detroit, MI	\$5.00

ST MARY CHAPEL – HRAM DAY DONATIONS

M/M Adrian Leica , Washington Twp, MI	\$300.00
Patrick & Marinela Ture Convery , Willowick, OH ...	\$100.00
Rev Fr Cosmin & Psa Camelia Antonescu ,	
Youngstown, OH	\$50.00
Vasile & Maria Banceu , Canton, OH	\$50.00
Rev Fr Anton Frunza , Byron Center, MI	\$50.00
Maria Mocanu , Rocky River, OH	\$50.00
Elena Ture , Willowick, OH	\$50.00
M/M Val Cocariu , Bloomfield Hills, MI	\$40.00
M/M Ioan Guseila , Uniontown, OH	\$40.00
Rev Dn Mircea & Anca Vasiu , Farmington Hills, MI ...	\$40.00
Iustina Badila , Farmington Hills, MI	\$39.00
Michael & Goldie Kalugar , Madison Hts, MI	\$30.00
Anna Jonascu , Westland, MI	\$25.00
Dan & Silvia Placinta , Livonia, MI	\$25.00
Ielita Daba , Oak Park, MI	\$20.00

V Rev Fr Laurence Lazar , Southfield, MI	\$20.00
His Eminence Archbishop Nathaniel ,	
Grass Lake, MI	\$20.00
Silvia Popovici , Garden City, MI	\$20.00
M/M Nicholas Placinta , Livonia, MI	\$15.00
Alex Radulescu , Farmington Hills, MI	\$10.00
George Stanulet , Dearborn Hts, MI	\$10.00
Olivia Stanulet , Dearborn Hts, MI	\$10.00
Anonymous	\$5.00
John E Lazar , Southfield, MI	\$5.00

Vacation Church School *Cont. from page 7*

of their names and the inscriptions on their holy icons, each child received a small wooden box and the icons needed for the making of the diptych. Upon the completion of the diptychs, we had a delicious lunch; and, because the weather was still cold, we went again to the indoor swimming pool.

On the third day of our VCS, we completed our “treasure box”; again after an introduction to the importance of prayer in our life, the children started to work on making a prayer book. Each of them received copies of the pages of the prayer book. After cutting them page by page, they bound them together and, then, they added the cover. The prayer book was designed to fit inside the diptych, and after being blessed, the diptych and the prayer book inside became the children’s “treasure box” which they could take with them wherever they go.

The sun was finally shining in the Regina sky on Friday, August 21st; therefore, after having lunch, we went to have a wonderful time outdoors at the South Leisure Centre. Upon returning to the church, we recited our evening prayers from our new prayer books. After giving thanks to God for these three wonderful days, we thanked those who volunteered for the success of this VCS: Fr. Cosmin and Psa. Mihaela Vint, Fr. Dcn. John Bujea, Psa. Grigoreta Sicoe, Virginia, Rodney and Russell Eberlee, Linnet and James Moldovan, Donna Davies, Roberta and Sierra Wallace and the one who writes these lines.

On Friday morning, before the beginning of our activities, I was talking with one of the oldest children of this year’s VCS. I asked him what he thought about it. He answered that he liked it very much, but he added that the only thing he did not like was that it was only three days. Then I asked him and his other two siblings what they usually do during the summer break. They answered that the days are very long and boring for them and that sometimes they end up by spending the whole day in front of the TV. After he said these words, I remembered that God visited us in our lowliness and gave a new meaning to our lives; and that we, as images of God, are called to visit the lonely. If we want to do this, we do not have to go too far: the lonely are right here, in our churches, and if we do not break their loneliness, others will do it, but not necessarily for bringing light and life to them.

Fr. Cosmin Sicoe

SOLIA

January 24 - October 7, 2009

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions to Solia-The Herald:

FRIENDS

National ARFORA \$500.00
National AROY \$500.00
Florika Zurz, Flushing, NY (IMO Parents) ... \$200.00
George Sarafolean, Jr., Skokie, IL \$100.00
Alexa Mindea, Morton Grove, IL \$80.00
John Shunda, Fullerton, CA \$80.00
Alexa/Maria Constantinescu, Calgary, AB \$75.00
Madelena Ilcus, Jupiter, FL
 (IMO Joseph Ilcus) \$50.00
Constantin Ardeleanu, Valparaiso, IN \$30.00
Vasile Banceu, Canton, MI \$30.00
George/Elizabeth Oancea, Louisville, OH \$25.00
Mircea Enesco, Montreal, QC \$20.00
Psa. Juliana Marinescu, Philadelphia, PA \$20.00
V. Rev. Fr. Daniel Nenson, Regina, SK \$20.00
Ana Zamfirescu, Jamaica, NY \$20.00
Gabriele Butu, Glendale, CA \$15.00
Ecaterina Carpinisan, San Diego, CA \$10.00
Emil Chiaburu, Grand Rapids, MI \$15.00
Ielita Daba, Oak Park, MI \$15.00
Anna Pacura, New Middleton, OH \$15.00
Marin Roman, Gary, IN \$15.00
Dumitru Stan, Burlington, ON \$15.00
Alexa Ungurian, Oakbank, MB \$15.00
Florence/Bob Westerfield, Warren, MI \$15.00
Catherine Jones, Philadelphia, PA \$5.00

SUBSCRIPTIONS

Anonymous, New York, NY
Jessica Andrews, Columbus, OH
Maura Andronic, St. Clairsville, OH
Narcis Anghel, Longmont, CO
Lucille Bandu, Warren, MI
Maria Beu, Lutz, FL
Aurel/Veronica Branea, Banning, CA
Michael Buzash, Terre Haute, IN
Carleton Cheetham, Mason, MI
Tillie Cornell, Orlando, FL
Cheryl Ciulei, Greensboro, NC
Dr. Gabriel Curtis, West Chester, PA
Doina Dumitrescu, Princeton, NJ
George Fara, Santa Monica, CA
Stephen Grabowski, Fairlawn, OH
Mihaela Greenwood, Des Moines, WA
Catherine Jones, Philadelphia, PA
Dr. Elaine Kleiner, Jackson, MI
Rev. Djuro Krosnjar, Libertyville, IL
Helen Lewis, Johnson City, NY
Alexandria Lupu, Lake Havasu City, AZ
John Marincas, Skillman, NJ
Elizabeth Mondschein, Lake Havasu City, AZ

Mary Panzner, Copley, OH
Cynthia Pollack, Warren, MI
John Popa, Little River, SC
Michael Preda, Wichita Falls, TX
George/Vera Puscas, Midland, TX
Rev. Toma Stojshich, Brooklyn, NY
John Szeerba, Harrisburg, PA
Ann Tyler, Ft. Wayne, IN
St. Mary Church, Chicago, IL
St. Mary Church, St. Paul, MN
Vestal Publishing, Cliffwood, NJ
John De Mintici, Toronto, ON
George Galat, Burlington, ON
Willis Soprovich, Hairy Hill, AB

Welcome Home *Cont. from page 5*

these children in El Salvador without their emotional and financial support.

Although our team was the only one to travel to El Salvador, you were all with us in prayer and in heart, acting directly as the hand of God over these children. I am blessed to have had this opportunity and ask that you continue to pray that God bring an Orthodox presence to the country of El Salvador, and that God may protect the children of El Salvador, to help them understand and learn about God's endless love for them.

I want to leave you with this excerpt from the journaling I did in El Salvador:

Friday, February 27, 2009

God calls us to "do justly, to love mercy, and to walk humbly with our God" (Micah 6:8). I just hope that people realize that they don't have to go to El Salvador or even out of their own community to do those things. I am learning that we can find ways to do what is right and stand up for those who are sick and imprisoned, or those who are hungry and naked if we just open our eyes to the people around our own community. I think that, by doing those things, that is how we can walk humbly with our God.

I hope that you can all see what an impact mission work has had on my life in merely one week. I ask that you prayerfully consider participating in some sort of mission work – whether it be through Orthodox Christian Fellowship (OCF), Orthodox Christian Mission Center (OCMC), or right in your own backyard at some point in your lifetime.

Dios los bendiga a todos!

God Bless you all!

Jessica Precop is a Member-at-Large of the 2009-2010 National Board of the American Romanian Orthodox Youth (AROY) and is currently completing a Master's degree at Michigan State University, Lansing, Michigan. You may read her biography at <http://www.aroy.org/NationalBoard/bios/bio-jprecop.htm>.

Originally posted on September 11, 2009 at <http://www.aroy.org>.

CUVÂNT DE SUFLET

Septembrie –Octombrie 2009

CE ESTE POCĂINȚA? POCĂINȚA ESTE LEPĂDAREA DE PĂCAT, DE OMUL CEL VECI.

Iubiți Frați Preoți și Iubiți cititori.

Cu toții am auzit de atatea ori cuvântul acesta în cuprinsul slujbelor noastre ortodoxe, v-ati gândit oare ce este pocăința?, sau “ca să îmi petrec cealaltă vreme a vieții mele în pace și întru pocăință?”. Ce trebuie să fac eu pentru cealaltă parte a vieții mele, ca să fie în pace și să fie în pocăință? Să știți că lucrurile în viața religioasă sunt cum sunt în agricultură. În agricultură ai nădejde de rezultate, de recoltă, dacă îți faci și tu partea care îți se cuvine. Seceră cel ce seamănă, culege cel ce lucrează în vederea culesului. Așa și în viața religioasă. Domnul Hristos ne cere credință, dar ne cere o credință care e angajată, lucrătoare, angajată în purtarea Crucii. Chiar dacă Domnul Hristos îi cheamă pe oameni la credință și arată importanța credinței, sunt unii dintre creștini care spun că dacă crezi în Hristos te mânăciuți, așa cum spun sectele aici în America și nu numai aici, că doar e scris în Epistola către Romani a Sf. Apostol Pavel că, “*cu gura mărturisim ca să ne îndreptăm și cu inima credem ca să ne mânțuim*”. Să știți că nu-i aşa. De ce nu-i aşa? Pentru că nu e vorba de o credință ca act de gândire, ci este vorba de o credință ca proces de înaintare în viața spirituală. O credință angajată, o credință care te pune în fața poruncilor Mântuitorului Hristos, o credință care te duce în situația aceasta de a intra pe o poartă îngustă, care merge pe calea strâmtă. Sunt niște lucruri pe care trebuie să le facă omul în vederea îmbunătățirii sufletului lui. A spus Domnul Hristos: “POCĂITI-VĂ!” Ce înseamnă aceasta? De obicei oamenii cred că pocăința e redusă la părereea de rău, la regretul pentru faptele rele, pentru părăsirea credinței în care te-ai nașcut, pentru cuvintele neconforme cu voia lui Dumnezeu, pentru gândurile care nu se potrivesc cu voia lui Dumnezeu, un fel de tânguire.

Cuvântul “POCĂINȚĂ” înseamnă în noțiune și “căință”. De fapt, nu-i aşa. Pocăința înseamnă, în primul rând, părăsirea păcatului. În Pateric e scris că cineva întreabă pe un părinte: “*Ce este pocăința?*”. Părintele îi spune că este “*părăsirea păcatului*”. Deci, din calea intrării în împărăția lui Dumnezeu, din fața intrării în împărăția lui Dumnezeu, trebuie înlăturat păcatul, pentru că în împărăția lui Dumnezeu n-are loc păcatul. În cazul acesta pocăința înseamnă părăsirea păcatului. Dacă nu părăsești păcatul, chiar dacă îți pare rău vreodată că l-am făcut, tot nu te pocăiești. Nu trebuie să părăsim credința noastră strămoșească pentru care au murit atâția martiri și sfinți ai neamului și în care s-au mândruit, ci părăsirea păcatului e lucrul cel mai de căpetenie. Poți face la fel păcate și în altă religie, nu religia noastră ortodoxă ne împiedică să ne

mântuim și să ne eliberăm de păcat, dimpotrivă, ne ajută că este o credință despovărătoare, eliberatoare, mântuitoare. Cunosc atâtia frați români, după ce au ajuns aici în America, în pamântul “făgăduinței” au lăsat legea strămoșească și au trecut la diferite religii, dar nu s-au schimbat; au plecat tot cu patimile și răutățile lor, și de fapt cu păcatul. De acești semeni să ne fie milă și să ne rugăm pentru ei. Au dat veșnicia pe lucrurile trecătoare ale acestei lumii.

Iubiți credincioși.

Noțiunea de pocăință este prezentată și ca “*topire a păcatului*” ca “*nimicire a păcatului*”, după Sfântul Ioan Gură de Aur.

În noțiunea de pocăință, primul lucru care trebuie avut în vedere este părăsirea păcatului, strădania de a înlătura din suflet orice fel de fapte sau gânduri negative. Trebuie înlăturat păcatul, care este călcarea legii lui Dumnezeu cu deplină voință și știință și care îl alcătuiește pe om.

Sfântul Apostol Pavel spune: “*Ferește-te de rău și fă bine, Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul cu binele*”.

Prin urmare, Domnul Hristos ne cere o angajare. De fapt, începutul luptei spre îmbunătățirea sufletească este angajarea pentru Dumnezeu și pentru cei de lângă noi.

Așa ne vrea Dumnezeu: pentru El și pentru oameni, pe fiecare dintre noi. Adică să nu uităm de Dumnezeu și să-i avem în vedere și pe oameni.

Să înlăturăm din sufletul nostru, în special din conștiința noastră, din esențialul existenței noastre gândurile cele rele, pornirile cele rele, să regretăm răul pe care l-am făcut, dar să nu ne tânguim. De ce? Pentru că Dumnezeu nu are nevoie de niște tânguitori. Gândiți-vă, de pildă, la fiul risipitor. Fiul risipitor, când a primit iertare de la tatăl său a participat la ospăt. Nu s-a retras la tânguire. Nu! Ci a participat la ospăt. De ce?

Pentru că pocăința aduce bucurie, aduce fericire, aduce iertare, aduce mulțumire, aduce liniște sufletească. Un credincios adevărat este un om al bucuriei, și dacă este un om al bucuriei trebuie să lupte să ajungă la bucurie. Credinciosul este un om al iubirii, și dacă n-are iubire, trebuie să se străduiască să ajungă la iubire, să fie angajat, să fie preocupat, să fie frâmântat, să se simtă rău că are niște împotriviri față de iubire, când vede că în sufletul său apare ura, când vede că în sufletul său apare un gând de răzbunare, apare o preocupare de înjosire a omului de lângă el, atunci trebuie să fie preocupat să-și învingă aceste

Cont. la pag. 18

CE ESTE A.R.F.O.R.A?

ARFORA este un acronim pentru "Asociația Reuniunilor Femeilor Ortodoxe Române din America". ARFORA a fost organizată în anul 1938 de către Episcopul Policarp. În anul 1955, Congresul ARFORA care s-a ținut la New York, a aprobat Constituția și Regulamentul de funcționare. Deviza organizației ARFORA este: CREDINȚA – reprezentată de o cruce; SPERANȚA – reprezentată de o ancoră; DRAGOSTEA – reprezentată de o inimă.

E bine ca toate femeile să fie atât membre ale Parohiei, cât și a organizației ARFORA.

Principalele scopuri ale grupurilor auxiliare de femei sunt:

- Să funcționeze ca o organizație auxiliară a parohiei pe care să o sprijine în toate activitățile ei;
- Să inițieze și să promoveze unirea, cooperarea și spiritul de camaradenie nu numai al membrilor organizației, dar și al întregii parohii;
- Să contribuie la păstrarea, întărirea și propagarea credinței ortodoxe;
- Să sprijine educația religioasă a copiilor și tineretului din parohie;
- Să ia parte la curătenia, înfrumusețarea și menținerea bisericii în stare bună;
- Să participe la strângerea de fonduri pentru scopuri religioase, culturale, educaționale și de binefacere, care au fost determinate de parohia lor sau de Episcopie;
- Să sprijine în mod activ ARFORA, organizația națională, care este cea mai veche organizație auxiliară a Episcopiei Române Ortodoxe din America;

Date importante pentru Organizația Auxiliară a Femeilor:

Ianuarie – Se ține adunarea anuală a organizației auxiliare a femeilor și se aleg oficiantele pentru noul an. Deasemeni, se aleg două delegate și două supleante pentru Congresul Anual ARFORA. Delegatele sunt alese pe doi ani. Se trimit o lista cu numele, adresele și numerele de telefon ale membrilor din comitetul de conducere la secretara ARFORA.

Taxe de membrie (\$10 de persoană) se trimit la casiera ARFORA până la 1 Decembrie.

A cincea sămbătă din Postul Mare – fiecare parohie sau protopopiat organizează o zi de reculegere, rugăciune și conferințe pe teme religioase.

Iunie – în primul week-end din luna iunie are loc Congresul ARFORA. Președinta organizației auxiliare din fiecare parohie împreună cu două delegate și preoteasa trebuie să ia parte la lucrările congresului.

Iulie – La începutul lunii Iulie au loc lucrările Congresului Episcopiei la Vatra Românească. Chioșcul de cafea și dulciuri este sponsorizat de una din organizațiile auxiliare de femei de la o parohie. Vă

rugăm să participați, pentru că întotdeauna este nevoie de voluntari.

Iulie-August – Taberele de copii de la Vatra au nevoie de ajutor la bucătărie și învățători pentru educația religioasă și la alte activități.

14 Octombrie – Fondul misionar Sf. Paraschiva – Fiecare grup auxiliar organizează o dată pe an o activitate, iar banii rezultați sunt trimiși la casiera ARFORA și se folosesc pentru ajutorarea misiunilor Episcopiei.

Decembrie – Proiectul Sf. Elisabeta – ARFORA trimit mici cadouri preoților văduve.

Tot anul – Vizitarea celor suferinți și a bătrânilor din parohie.

Burse de studii:

În fiecare an ARFORA oferă burse de studii pentru învățământul superior. Informații suplimentare le găsiți în revista Solia ori pe website-ul Episcopiei, www.roea.org.

Dacă aveți întrebări referitoare la ARFORA, ori dorîți să începeți o organizație locală a femeilor din parohie, și dorîți o copie a Constituției sau a Ghidului de organizare a auxiliarei de femei, vă rugăm să contactați președinta ARFORA sau oricare membră din consiliul de conducere ARFORA. Numele și adresele le găsiți în calendarul SOLIA ori pe internet la adresa www.roea.org.

Lucy Pop
Președinta A.R.F.O.R.A.

Cuvânt de Suflet *Cont. de la pag. 17*

porniri. Bineînțeles că toate lucrurile acestea se pot realiza cu ajutorul lui Dumnezeu, dar și cu strădania omului.

Iubiți Frați și Surori în Hristos.

Părintele Arhimandrit Serafim, vrednic de pomenire, era duhovnicul Mănăstirii noastre de la Sâmbăta de Sus, un om cu o bunătate rară și o blâdețe îngerească, el avea o vorbă "Dragă, să te depășești și să te dăruiești". Mi-a venit mereu în gând aceste cuvinte ale părintelui Serafim, le-am avut în vedere și le-am spus și altora și vi le spun și frăților voastre care citiți acest cuvânt de suflet: "Să te depășești și să te dăruiești".

Să te depășești, adică să faci ceva ca să nu rămâi ce ești (omul cel vechi). Noi toti, în viața fizică avem niște limite. De fapt, și Domnul Hristos zice: "Care dintre voi poate să adauge la statura sa un cot?". Te poți depăși, te depășești prin tot ceea ce faci pozitiv. Te rogi? Ajungi să te rogi mai bine. Postești? Ajungi să postești mai mult. Iubești? Ajungi să te înmulțească iubirea. Prin înlăturarea răului, și pe de altă parte, prin împlinirea binelui, toate acestea te ajută să te depășești.

Să te dăruiești, adică să faci inima ta deschisă, largă, să-i cuprinzi pe toți. Spune Sfântul Apostol Pavel: "Îmbrăcați-vă ca aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți.... Cu milostivirile îndurării, cu bunătate, smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare

Cont. la pag. 20

NAȘTEREA MAICII DOMNULUI

Prima mare sărbătoare religioasă din anul bisericesc, care începe la 1 Septembrie, este Nașterea Maicii Domnului, numită în popor și Sfânta Maria Mica - 8 Septembrie -, pentru a fi deosebită de Adormirea Maiciei Domnului, de la 15 August, sau Sfânta Maria Mare. Sărbătoarea nașterii Sfintei Fecioare Maria are o deosebită semnificație pentru neamul nostru, când fericitele românce ce-i poartă numele - mame, surori, soții sau fiice - își sărbătoresc onomastica acum, la 8 Septembrie. Nașterea Maiciei Domnului este o sărbătoare comună atât Bisericii Ortodoxe, cât și celei Catolice și Greco-Catolice.

Cele patru Sfinte Evanghelii nu dău prea multe amânunte despre viața Sfintei Fecioare Maria, și mai ales despre nașterea și copilăria ei, aceasta explicându-se prin faptul că figura centrală a Noului Testament este Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Despre părinții săi, dumnezeieștii Ioachim și Ana, știm că erau originari din Nazaretul Galileii - cum scrie Evanghelia apocrifă a lui Iacob. Ei ajunseră la adânci bătrâneți fără să aibă copii, dar nu-și pierduseră speranța, rugându-se continuu lui Dumnezeu să le dăruiască un urmaș. În încrederea lor au mers până la retragerea în locuri singuraticе, separat, unde au postit, s-au rugat, au lacrimat și și-au sfâșiat inima până ce Dumnezeu le-a trimis răspuns, prin înger, că cererea lor va fi primită. Așa s'a născut Maria, viitoarea Sfântă Fecioară Maria, care a fost aleasă de Dumnezeu să fie vasul ales ce va purta în pântece și va naște pe Mântuitorul lumii, cum proorocise Isaia: „*Iată Fecioara va lua în pântece și va naște Fiu și vor chema numele lui Emanuel*” (Is. 7, 14).

Sfinții Ioachim și Ana o consacră serviciului religios la Templu, Biserica rânduindu-i o altă sărbătoare, la 21 Noiembrie - Intrarea în Biserică a Maiciei Domnului - în amintirea făgăduinței părinților săi trupești de a încrina pruncul lor lui Dumnezeu spre a viețui întru bunătate, cinste și neprihăniere.

Cea de a treia sărbătoare anuală dedicată Sfintei Fecioare Maria este Bunavestire (25 Martie). Cu ocazia vizitei pe care a făcut-o Elisabetei, rudenia sa, viitoarea mamă a Sfântului Ioan Botezătorul, aceasta a numit-o „*binecuvântată între femei*” și „*Maica Domnului meu*”. Iată cuvintele Sfântului Evangelist Luca, unul din discipolii Domnului: „*și a intrat Maria în casa lui Zaharia și s'a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta urarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei, și Elisabeta s'a umplut de Duhul Sfânt și, cu glas puternic, a strigat: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecului tău. și de unde mie această, ca să vină la mine Maica Domnului meu?*” (Lc. 1, 40-43).

După nașterea minunată a Fiului lui Dumnezeu în Bethleemul Iudeii (Lc. 2, 4-16), Sfânta Fecioară Maria va fi deseori alături de Iisus în multe din momentele vieții Sale pământești: la tăierea-împrejur, la 8 zile, când i s'a pus numele; la prezentarea la templu; în timpul fugii în Egipt de frica lui Irod, care voia să-l

ucidă pe Prunc; în timpul predicii lui Iisus în templu, când avea numai 12 ani; la nunta din Cana, dar mai ales în timpul Patimilor, moment când Sfânta Fecioară este încredințată de Iisus Apostolului Ioan (In. 19, 25). În sfârșit, după înălțarea la cer a Domnului (FA, 1, 14) Sfânta Fecioară Maria și femeile care au urmat pe Iisus fac parte din grupul apostolic.

Între sfinti, Sfânta Fecioară Maria ocupă locul cel mai de cinste, fiind mai presus de toate puterile îngerești și atingând cea mai înaltă treaptă a desăvârșirii omenești. Cinstirea pe care Biserica o dă Sfintei Fecioare Maria se numește supravenerare sau supracinstire (hiperdoulia), spre deosebire de cinstirea acordată sfintilor, care se numește venerare (doula). Sfânta Biserică o numește „*împărăteasă*” și „*Doamnă*”, mărturisind ca este „*mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafini*”, deoarece s'a învrednicit să fie aleasă de Dumnezeu ca Maică a Fiului Său.

Temeiurile preacinstirii Maiciei Domnului sunt următoarele: După ce protopărinții noștri, Adam și Eva, au păcatuit, Dumnezeu i-a încunoștințat că mântuirea va veni prin femeie: „*Dușmanie voi pune între tine și femeie, între sământa ta și sământa ei: aceasta îți va zdrobi capul, iar tu îi vei înțepa călcâiul*” (Fac. 3, 15). Precum păcatul a venit prin Eva, mântuirea avea să răsară din Fecioara Maria: Eva cea nouă.

Dumnezeu însuși a prețuit-o pentru viața sa neprihănită, alegând-o ca Maică a Fiului Său dintre toate femeile din lume.

Cinstirea deosebită pe care Biserica Ortodoxă - ca și cea Catolică - o acordă Sf. Fecioare Maria se bazează pe prerogativele speciale sau elementele mariologiei creștine, adică ale științei despre Sf. Fecioară Maria, și anume, aiparthenia, sau învățătura despre pururea fecioria Maiciei Domnului; învățătura despre Sf. Fecioara, Theotokos, adică Născătoare de Dumnezeu - definită la Sinodul III ecumenic de la Efes din anul 431; învățătura despre curățenia absolută, trupească și sufletească, ca și despre lipsa de păcate personale a Sf. Fecioare, anamartolia și, în sfârșit, preacinstirea Maiciei Domnului sau hiperdoulia, depășind pe toți sfintii.

Îngerul Gavriil, trimisul Domnului, i s'a închinat și a salutat-o cu cuvintele „*Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei. Iar ea, văzându-l, s'a înspăimântat de cugetul lui și cugeta întru sine ce fel de închinăciune poate să fie aceasta*” (Lc. 1, 28-29).

Oamenii din mulțimile care urmău și ascultau pe Iisus și vedea minunile Sale, o fericeau pe cea care L-a purtat în pântece. Iar când vorbea Iisus, o femeie, din mulțime, ridicându-și glasul I-a grătit: „*Fericit este pântecele care Te-a purtat și fericit sănul pe care L-ai supu*”. Iar El a răspuns: „*Da, așa este, dar mai fericiti sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc pe el*” (Lc. 11, 27-28).

Cont. la pag. 20

Nașterea Maicii Domnului

Cont. de la pag. 19

Însuși numele Sfintei Fecioare, de Maria, înseamnă Doamnă, Stăpână, cea Aleasă. și, într'adevar, a fost o persoană aleasă sau distinsă. La aceasta se referă psalmistul când o numește “*Aleasa Domnului*” și “*Regina care sta de-a dreapta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată*” (Ps. 45, 10-18).

Nașterea mai presus de fire a Domnului a păstrat neatinse pecețile fecioriei, Maica Domnului rămâñând fecioară în timpul și după naștere. Aceasta a vestit-o Domnul prin vedenia proorocului Iezuchiel. “*Apoi a dus bărbatul acela înapoi la poarta templului, spre răsărit, și aceasta era închisă. Și-mi zise mie: Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide și nimeni nu va intra prin ea căci Domnul Dumnezeu al lui Israel a intrat prin ea. De aceea va fi închisă. Ci numai singur împăratul să vină prin ea, ca să măñânce pâine înaintea Domnului, să intre prin pridvorul porții și să iasă tot pe acolo*” (Iez. 44, 1-3). Sfinții Părinți afirmă ca acest text mesianic profetește fecioria Maicii Domnului și după naștere. Domnul Hristos se va naște fără a strica pecețile fecioriei, precum razele soarelui străbat sticla, peștii apa, păsările aerul, fără a lăsa urme.

Recunoscându-i Sfintei Fecioare Maria marele rol în economia măntuirii, Biserica noastră o preamărește din cele mai vechi timpuri, închinându-i imnuri, adresându-i rugăciuni sau numind-o “împărăteasă Maică”, “Pururea Fericită”, “Prea Nevinovată”, “Biserică sfințită”, “Ușă cerească”, “Rai cuvântător”, “Laudă fecioriei” etc. Nu există nici un serviciu divin în care numele Sfintei Fericioare Maria să nu fie pomenit ori să nu i se adreseze ecțenii sau rugăciuni.

Revenind la praznicul nașterii Maicii Domnului, putem spune că el ne apare ca marea bucurie pregătită de Dumnezeu dinaintea celei supreme, a Nașterii Domnului și Măntuitorului nostru Iisus Hristos. Sfânta Fecioară Maria este aurora care vestește zorile, este luceafărul în care stă ascuns viitorul, lumea nouă a lui Hristos care avea să vină.

Troparul Nașterii Sfintei Fecioare Maria este nespus de sugestiv: “*Nașterea ta, de Dumnezeu născătoare Fecioara, bucurie a venit la toată lumea, căci din tine a răsărit soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru. Că dezlegând blestemul ai dat binecuvântare și stricând moartea ne-ai dăruit viață veșnică*”.

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, miluește-ne pre noi!

Pr. Dr. Cezar Vasiliu

Cuvânt de Suflet Cont. de la pag. 18

îngăduindu-vă unul pe altul și dacă are cineva ceva împotriva cuiva, precum Hristos v-a iertat, asemenea iertați și voi. Peste toate acestea, îmbrăcați-vă cu iubire care este legătura desăvârșirii și pacea lui Hristos care covârșește toată mintea voastră să se sălăsluiască cu prisosință în voi”. Sunt niște nuanțe ale existenței umane care se realizează prin osteneala

PREOT PROFESOR DR. CEZAR VASILIU LA 70 ANI

Născut la 21 august 1939, în Comarnic, județul Prahova (România), Părintele Profesor Cezar Vasiliu a aniversat anul acesta împlinirea vîrstei de 70 de ani. Studii seminariale la Curtea de Argeș și București, universitare la Institutul Teologic din București. Cursuri de doctorat, tot la București, cu specializare în Istoria Bisericii Universale, apoi la Institutul Pontifical Oriental din

Roma (1968-1971), cu licență, în 1969, precum și doctoratul în Teologie, în 1971, cu teza “Le relazioni tra la Chiesa Cattolica e la Chiesa Ortodossa tra 1959-1970 (Palermo), echivalat în București în 1976.

De Crăciun 1993 a fost hirotonit preot la Timișoara de IPS Dr. Nicolae, Mitropolitul Banatului. Din 1994 este preot paroh al Bisericii Ortodoxe Române “Sfântul Nicolae” din Montreal, sub omoforul arhieresc al IPS. Arhiepiscop Nathaniel, al Episcopiei Ortodoxe Române din America cu sediul la Vatra. Din 1998 este profesor asociat la Facultarea de Teologie a Universității Sherbrooke predând Istoria Creștinismului Ortodox.

omului care știe ce vrea, mai ales știe ce vrea Dumnezeu din el. Omul cel vechi, care a murit, este astupat de omul cel nou. Omul cel nou este omul împărăției lui Dumnezeu, aşa cum îl vrea Domnul Hristos și aşa cum ni-l prezintă Sfintele Evanghelii. Să ne ajute Dumnezeu să ne lepădăm de omul cel vechi și să ne îmbrăçăm în omul cel nou înnoit prin Harul Domnului Hristos, și prin rugăciunile și mijlocurile Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, ca să fim oameni de omenie, oameni prin care Dumnezeu să-și împlinească lucrarea sa cea măntuitoare în lumea aceasta. Ca prin viața noastră, prin purtarea noastră, prin tot ce facem în lumea aceasta, să se preamăreasă Dumnezeu cel în Treime închinat, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh.

“Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune să preamăreasă pe Tatăl vostru care este în ceruri. (Matei, 5 -16.)

Slavă lui Dumnezeu pentru toate.

+ IRINEU, Episcop Vicar

PREGĂTIREA PENTRU PRIMIREA TAINEI SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

Liturghia este centrul cultului divin public tocmai pentru că în cadrul ei se săvâșește Jertfa cea fără de sânge, adică prefacerea darurilor de pâine și de vin aduse de credincioși în însuși Trupul și Sângele Domnului Iisus Hristos. Este, de fapt, o reactualizare a Jertfei de pe Cruce a Mântuitorului Iisus Hristos.

Împărtășirea este “piscul cel mai înalt al vieții duhovnicești”; de aceea, se pot împărtăși numai credincioșii pregătiți și vrednici de a primi Trupul și Sângele Domnului, verificați ca atare de către duhovnic, prin spovedanie. “Să se cerceteze omul pe sine și aşa să măñânce din pâine și să bea din pahar, căci cel ce măñâncă și bea cu nevrednicie, își măñâncă și își bea osândă, nesocotind Trupul Domnului”, poruncește Sfântul Apostol Pavel (I Corinteni XI, 28-29). Povățuirile din Liturghier precizează că “toți creștinii cei ce sunt de credință ortodoxă, care își aduc prin mărturisire pocăință curată (adică părere de rău pentru păcatele ce au făcut), care trăiesc în dreapta credință și de duhovnicul lor nu sunt opriți pe o vreme, care au pus în sufletul lor hotărârea de a nu mai greși și care au nădejde că Dumnezeu îi poate ierta prin mâna preotului duhovnic, aceea să se împărtășească cu Trupul și Sângele Domnului, după ce și-au făcut cuvenitele rugăciuni. Asemenea și pruncii să se învrednicească de Sfintele Taine, întru sfîntirea sufletelor lor și întru primirea harului Domnului.”

Povățuirile enumeră mai departe și pe aceia care nu pot fi împărtășiți, și anume: cei care au asupra lor blestem de la episcop sau preot, păcătoșii învederăți, desfrânații, concubinii, perverțiții, fermecătorii și vrăjitorii, ghicitorii și descântătorii, hulitorii de cele sfinte etc. În general, toți cei cu pacate grave (ucigașii, hoții etc.) nu pot fi primiți la împărtășire decât după un răstimp mai lung sau mai scurt de pocăință și curățire.

Când trebuie (putem) să ne împărtăşim?

Povățuirile din Liturghier spun: “Preoții să învețe poporul, ca în cuget curat, de va fi cu puțință la praznicele împărătești, iar de nu, negreșit în cele patru posturi de peste an să se pregătească spre aceasta....”.

După Sfântul Simeon al Tesalonicului și după Sfântul Vasile cel Mare este bine ca tot cel ce se păstrează curat, postește miercurile și vinerile de peste an, se spovedește cu regularitate și are dezlegare de la duhovnic, să se apropie de Sfintele Taine mai des, chiar în fiecare duminică, mai ales bâtrâni, bolnavii și copiii, căci aceasta este pentru dânsii izvor de sănătate și întărire.

Idealul este ca fiecare creștin participând la Sfânta Liturghie să se cumineze cât mai des cu Sfântul Trup și Sânge, pregătindu-se din vreme pentru aceasta.

Pregătirea pentru împărtășire. Împărtășania fiind

Taina tainelor - unirea cu însuși Hristos- se înțelege că primirea ei trebuie să fie precedată de îndeplinirea unei anumite pregătiri, prin care ființa noastră să fie curățită și ridicată la rangul de sălaș vrednic și cinstit al Sfântului Trup și Sânge. Această pregătire este trupească și sufletească și constă din următoarele:

- a) Pocăință; părerea de rău pentru păcatele făcute.
- b) Hotărârea de a nu mai păcatui.

c) Împăcarea cu toții; cel ce vrea să se împărtășească nu trebuie să fie certat cu nimeni, să nu aibă nimic împotriva cuiva. (vezi Evanghelia după Matei V, 23-24 și Marcu XI,25-26).

d) Post și rugăciune. Cel ce vrea să se împărtășească duminalic trebuie să postească miercurile și vinerile, iar în ziua respectivă să se abțină complet de la mâncare și băutură începând de la miezul nopții. Numai celor bolnavi grav li se poate da Sfânta împărtășanie pe mâncate. De asemenea în noțiunea de post se înțelege și înfrânarea de la împreunarea sexuală.

e) Spovedania (mărturisirea păcatelor) și îndeplinirea canonului de pocăință dat de duhovnic. Numai copiii până la vîrsta de şapte-opt ani sunt scuți de mărturisire.

f) Citirea Pravilei (Canonului) pentru împărtășire, adică a rugăciunilor pregătitoare pentru împărtășire, tipărite în Ceaslov și în cărțile de rugăciune. Este o rânduială de 12 rugăciuni, din care la nevoie pot fi spuse numai șase.

g) Participarea la Sfânta Liturghie. În afară de anumite cazuri de urgență (boala, accident, aflarea pe patul de moarte), participarea la Sfânta Liturghie este o condiție fără de care nimeni nu se poate împărtăși. Dacă nu ești prezent de la început la Slujba Sfintei Liturghii cum poți să ceri să te împărtășești? Sunt unii creștini care invocă fel de fel de motive, dar motivația lor este una singură: dau importanță mai mare acestor motive decât lui Dumnezeu. Si atunci cum pot cere să-L primească pe Dumnezeu în trupul lor?

Împărtășania este un act de o deosebită responsabilitate. Prin împărtășanie ne unim cu Hristos, de aceea se cuvine să fim pregătiți sufletește și trupește pentru acest eveniment major din viața creștină. De aceea trebuie avut în vedere îndemnul Sfântului Simion Metafrastul:

“Iată mă apropii de Sfânta împărtășire.
Să împărtășindu-mă, Doamne să nu mă arzi,
Că Tu ești foc și arzi pe cei nevrednici;
Ci curățește-mă de toată întinarea.”

Preot Anton Frunză

CÂND ȘI CUM SĂ NE ÎMPĂRTĂŠIM?

...Referitor la cele două probleme care apar atunci când se vorbește despre deasa împărtășire (adica spovedanie și post), putem spune că nu greșește cu nimic cel care vrea să se împărtășească o dată sau de două ori pe săptămână sau chiar zilnic, ba, dimpotrivă, mult bine duhovnicesc își face. În acest caz, mirenii, dar mai ales monahii, dacă sunt sărguincioși în împlinirea cuvintelor Evangheliei și nu au impiedicări pentru a se împărtăși, se pot spovedi și o dată la câteva săptămâni (clericii inclusiv) și este suficient să postească doar miercuri și vineri (monahii și lunea), atunci când nu este un post din cele patru posturi de durată. Acest sfat însă, aşa cum cred ca s-a înțeles deja, nu este valabil pentru toți, căci majoritatea “ortodocșilor” nu prea fac cele ale Ortodoxiei. Sfatul sau, mai bine zis, îndemnul este valabil doar pentru cei care merg regulat la biserică, în toate posturile inclusiv miercurile și vinerile, au un canon stabil de rugăciune, fac ascultare de un duhovnic, se feresc de păcat și lucrează virtuțile. Creștini din aceștia sunt relativ puțini, dar suficienți pentru a putea împărtăși în fiecare duminică măcar câte 20-30 de credincioși (adulți), iar la mănăstiri chiar întreaga obște.

Deasa împărtășire este respinsă de două categorii de “creștini” care până la urmă formează una singură: categoria oamenilor care, neglijând învățătura Sfinților Părinți, se împărtășesc rar sau foarte rar și nu au cunoscut (duhovnicește) niciodată folosul împărtășirii cu Hristos, ci o fac din niște obligații externe: mirenii în baza unui obicei moștenit, iar clericii din obligativitatea de a sluji. Este logic ca pentru ei deasa împărtășire să fie “un moft nemotivat și riscant”. Aceștia, dacă și-ar da mai bine seama de rostul lor pe pământ și de imposibilitatea realizării idealului sfințeniei fără Hristos, ar dori cu siguranță să se împărtășească zilnic. Un asemenea om nu înțelege afirmația Sfântului Ioan de Kronstadt: **Eu mor dacă nu săvârșesc în fiecare zi Liturghie.**

Să nu uitam deci, fraților, că Dumnezeu ne-a chemat la sfințenie (Levitic 19:2 , I Tesalonicieni 4:1 §.a.), iar aceasta nu se poate dobândi fără Hristos. Să lepădăm, aşadar, păcatul și să venim la Hristos, căci El însuși dorește să locuiască în noi ca într-un Templu al Duhului Sfânt.

Să facem din întreaga viață o pregătire pentru împărtășanie, căci aceasta înseamnă a fi creștin - a-L purta pe Hristos! Nu se pot apropia însă cei care nu și lasă păcatul și care, deși s-au spovedit, continuă să facă acel păcat. Nedorița de a părăsi păcatul se identifică cu nedorița de a te mândri și cel care măcar nu regretă păcatul săvârșit nu se poate împărtăși nici pe patul de moarte.

Dacă tot suntem la capitolul *sfaturi practice* consider necesară lămurirea unei alte probleme legate de însuși actul împărtășirii. Mirenii s-au obișnuit ca atunci când stau cu lumânarea aprinsă în fața Altarului, preotul,

cu Sfântul Potir în mâna, să spună obișnuitele rugăciuni înainte de împărtășanie: *Cred Doamne și mărturisesc* ... De fapt nu este corect ca aceste rugăciuni să le spună preotul, ci credincioșii, pentru că ei vor să se împărtășească. Sfinții slujitori au rostit deja aceste rugăciuni în Sfântul Altar, când ei însiși s-au împărtășit, de aceea repetarea acestor rugăciuni în care mai cer o dată și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc (când de fapt s-au împărtășit deja) este un nonsens. Practica pe care o avem noi astăzi se datorează faptului că până nu demult o bună parte din credincioși nu știau să citească, și atunci preotul rostea aceste rugăciuni, iar credincioșii **le repetau cu voce tare**. Obiceiul se păstrează și astăzi în Biserica Rusă și Sârbă exact așa cum vi l-am descris.

În zilele noastre însă, când toți știu carte, este foarte simplu ca cel care vine să se împărtășească să citeasc singur rugăciunile sau să le spună pe de rost (mai ales că unii le știu deja), iar dacă nu, credincioșii trebuie îndemnați și obișnuiți, cel puțin, să repete acele rugăciuni după preot, căci sunt rugăciunile lor. Desigur, din comoditate e simplu să spună preotul rugăciunile (eventual cât mai repede!), dar ce căștig au mirenii din aceasta?

O altă problemă întâlnită în legătură cu actul împărtășirii este dacă mirenii pot sau nu să sărute Potirul după împărtășire. Unele Liturghiere, mai puțin cel românesc de acum, nici nu amintesc de așa ceva. Cele slavonești și unele grecești spun că mirenii trebuie, după ce s-au șters pe buze (sau au fost șterși), să sărute sfântul Potir și să mulțumească pentru faptul că s-au învrednicit să bea din însăși coasta Mântuitorului Hristos. Deci, în cazul acesta, Potirul simbolizează *coasta de viață dătătoare a Stăpânului* și de aceea gestul nu trebuie neglijat, ci explicat și practicat. El de fapt se practică în cazul clericilor (care, evident, sunt mai prudenti), dar nu trebuie ignorat nici în cazul credincioșilor. Desigur, preotul poate interzice sărutarea Potirului oamenilor pe care nu-i cunoaște, ca măsură de precauție, dar aceasta nu trebuie să devină regulă.

Rog deci pe toti, preoți și credincioși, să ia aminte la aceste probleme, iar acolo unde e cazul, credincioșii pot chiar cere preotului să zică ei rugăciunea și să sărute Sfântul Potir. Nu vor greși cu nimic, după cum nu greșesc nici atunci când cer (insistent) Sfânta împărtășanie dacă preotul fără motiv refuză să le-o dea!

Tot în privința împărtășirii credincioșilor cu Sfintele Taine mai sunt multe alte nuanțe demne de amintit. De exemplu, mulți își pun întrebarea dacă putem săruta icoanele după împărtășire, dacă putem dormi în ziua aceea sau dacă putem face metanii (mari)? Este clar că imediat după ce ne-am împărtășit nu trebuie să sărutăm nici icoanele și nici mâna preotului și nimic altceva, dar după ce am luat anafura și am băut aghiazmă

Cont. la pag. 24

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora
Septembrie 10
Sf. Mucenic Calistrat și cei împreună cu dânsul
27 Septembrie

Cele 3 surori: Minodora, Mitrodora și Nimfodora s-au născut în Bitinia trăind pe vremea împăratului Maximian, prigonitorul creștinilor. Tinere fiind, s-au retras departe de lume, petrecându-și viața în post și rugăciune. Aflând Fronton, stăpânul acelor locuri despre ele, a dat ordin să fie duse la judecată. Impresionat de frumusețea lor, prigonitorul le-a lăudat, apoi le-a promis că dacă vor jertfi zeilor le va duce la împărat care le va da multe lucruri de preț și le va găsi și soți buni. Cele 3 surori au vorbit pe rând, întâi Minodora, ca soră mai mare, apoi Mitrodora, apoi Nimfodora, spunând că ele sunt creștine și nu vor renunța la creștinism. Văzând că nu reușește cu promisiunile, Fronton a început să le amenințe cu chinuri și torturi. El a sfătuințit-o pe Minodora, ca soră mai mare, să-și învețe surorile mai mici să renunțe la creștinism. Minodora, însă, a spus că toate trei sunt gata să se jertfească pentru Dumnezeu. Atunci chinitorul s-a mâniat și ducându-le pe surorile mai mici în temniță și poruncit ca Minodora să fie chinuită. Își a fost chinuită până și-a dat sufletul. După câteva zile le-a adus la judecată pe Mitrodora și Nimfodora. Punând în față trupul mort, chinuit al Minodorei, li s-a spus că aşa vor păti și ele dacă nu jertfesc zeilor. Cele două surori mai mici au răspuns că își păstrează credința. Deci, Mitrodora a fost chinuită până și-a dat sufletul. A venit vremea ca ultima din ele, sora cea mai mică, să fie pusă în fața trupurilor fară de viață, torturate, ale surorilor mai mari. Nimfodora, însă, în loc să jertfească zeilor, a ales să fie ea însăși jertfă pentru Hristos. După ce și cea de a treia soră și-a dat duhul, stăpânitorul a dat ordin ca apoi cele 3 trupuri să fie arse. Dar deodată s-a pornit o ploaie puternică, focul s-a stins și trupurile au rămas întregi. Apoi "... alt foc, cu trăsnet mare, a căzut din cer și îndată a ars pe Fronton și pe toți slujitorii lui, care au muncit pe sfintele mucenițe" (Viețile Sfintilor pe Septembrie)

Sfintele Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora se sărbătoresc pe data de Septembrie 10.

Sfântul Mucenic Calistrat s-a născut în Cartagina. Bunicul lui, Neocor a fost soldat în Ierusalim când Domnul Nostru Iisus Hristos a fost răstignit. El i-a cunoscut pe apostoli și a devenit creștin. Întorcându-se acasă a adus cu el și credința în Iisus Hristos, botezându-și familia și povestind tuturor cele văzute. Calistrat, crescând, a intrat ostaș, plecând cu armata la Roma. Fiind părât că este creștin a fost dus la judecată în fața voievodului Persentin. Deoarece a refuzat să jertfească zeilor, a fost chinuit, apoi, închis într-un burduf a fost aruncat în mare să se înnece. Prin voia lui Dumnezeu, burduful lovindu-se de o stâncă, s-a spart, iar Calistrat a fost luat de 2 delfini și

purtat la mal. Văzând această minune, 49 de soldați au crezut în Dumnezeu. Voievodul, mâniindu-se, a dat ordin ca toți cei ce au crezut în Dumnezeu să fie chinuiți apoi puși în închisoare. Acolo, în închisoare, Calistrat le-a propovăduit soldaților arestați învățătură creștină, întărindu-i pentru chinurile ce aveau să urmeze. Voievodul i-a luat din nou la judecat pe Calistrat și pe cei 49, dar nici unul din ei nu a renunțat la creștinism. Înfuriat, voievodul a dat ordin să fie toți bătuți, apoi, legați la mâini și picioare să fie aruncați într-o apă să se înnece. Calistrat s-a rugat lui Dumnezeu ca apa aceea să fie ca botez pentru cei chinuiți. Își în apă fiind s-au rupt legăturile lor și "s-a văzut o cunună foarte frumoasă de sus pogorându-se și un glas s-a auzit zicând: "Îndrăznește, Calistrate, cu turma ta, și vino cu dânsii să te odihnești în lăcașurile veșnice" (Viețile Sfintilor pe Septembrie). Își a fost cutremur și un idol atunci s-a prăbușit. Adânc impresionați, alți 135 de soldați au crezut în Dumnezeu. Calistrat și cei 49 de soldați au fost întorși în închisoare, unde, în timpul nopții au intrat soldații voievodului și i-au tăiat în bucați. Moaștele lor au fost strânse și îngropate de ceilalți soldați convertiți. Deasupra moaștelor s-a construit o biserică.

Sfântul Mucenic Calistrat și cei împreună cu dânsul se sărbătoresc pe data de 27 Septembrie.

Întrebări pentru părinți:

- Câtă atenție acordăm noi trăirii religioase a familiei noastre? Bunicul mucenicului Calistrat, devenind creștin, și-a creștinat soția și copiii, care, la rândul lor, și-au crescut copiii ca buni creștini. Datorită acestui bunic, nepotul Calistrat a devenit un foarte bun creștin care, la rândul său, cu ajutorul lui Dumnezeu, a adus pe mulți alții la creștinism. Ne dăm noi seama cât de mult ne putem ajuta familia dacă noi trăim creștinismul în familie aşa cum trebuie și ne dăm seama cât de mult pierdem (câte suflete se pot pierde) dacă noi nu ne facem datoria de buni bunici creștini, buni părinți creștini, buni frați creștini?
- Oare noi chiar nu știm cum să trăim viață de buni creștini? Oare conștiința noastră nu ne spune ce trebuie să facem? Sau știm, dar suntem prea ocupați, prea obosiți, prea influențați de colegi, de vecini și de prietenii, copiii au prea multe activități extrașcolare și nu vrem "să-i obosim" cu rugăciunile și cu mersul la biserică? Nu cumva ne-am lăsat influențați de modele spirituale ale celor fără nici un Dumnezeu? Nu cumva sunteți îndemnați ca în loc de rugăciuni să-i învățați pe copiii dumneavoastră yoga sau altele ca aceasta pe motiv că "asta e la modă"?"

Cont. la pag. 24

Educarea ... Cont. de la pag. 23

- Dar voi, fraților și surorilor mai mari, vă întrebați ce influență aveți asupra fraților mai mici? Nu cumva, pentru a poza, veniți acasă cu tot felul de idei ateiste sau anticreștine cu care, poate, nici voi nu sunteți de acord, dar le spuneți fraților mai mici pentru a arăta ce grozavi sunteți și că puteți oricând să vă "eliberați" de religie și de părinții? Dacă, din greșală ati făcut aceasta, citiți "Frații Karamazov" ("Karamazov Brothers") de Dostoievsky pentru a putea înțelege mai bine răul pe care, fără să vreți, îl puteți face fraților voștri. Fie că citiți cartea sau că nu o citiți, cereți iertare celor pe ale căror suflete, cu sau fără voie le-ați făcut rău sădindu-le neghina îndoielii sau poate a necredinței. Oare am uitat noi că pe lumea cealaltă o să dăm socoteală pentru fiecare vorbă a noastră? De ce, atunci, de multe ori vorbim fară noimă (sau ca scriitori, scrim fără noimă) fără să ne gândim sau fără să ne pese că alții iau în serios cuvintele noastre?

Știu că există și oameni cu o trăire religioasă foarte intensă. Cu tot respectul cuvenit, cerându-mi scuze dacă îi supăr, aş dori să-i întreb: ati făcut tot ce ati putut să-i ajutați și pe alții să aibe fericirea de a fi creștini cu toată inima lor, din tot sufletul lor, cu tot gândul și fapta lor? Nu cumva ati putea face un pic mai mult în acest sens?

Dumnezeu să ne ajute pe noi toți și pe familiile noastre să trăim toată viața ca buni creștini (o, câte ispite vin pe parcurs!) iar când va veni vremea (clipele ultimei bătăliei) să ne dea un "sfârșit creștinesc vieții noastre, în pace, fără de osândă și răspuns bun la

Înfricoșătoarea Sa judecată."

Maica Preoteasă

Când și Cum Cont. de la pag. 22

sau vin nu mai există practic pericolul de a mai fi ceva din Sfintele Taine pe buzele credincioșilor, deci le putem săruta (cu atenție). Dacă ne ferim să sărutăm icoanele, atunci trebuie să ne ferim și să mâncăm cu lingura sau furculița, pe care le băgăm în gură și apoi le spălăm fără nici o grijă. Vedeți deci câtă absurditate poate fi în abordarea unor probleme? (Ce să mai zic că unii, de-a dreptul prostește, interzic, în ziua în care cineva s-a împărtășit, să mănânce pește sau anumite fructe. Nici asta nu e corect!)

Există, de asemenea, temerea unora de a se odihni sau chiar de a dormi după ce s-au împărtășit, fără a se explica de ce anume (sau aduc ca argument o vorbă băbească, chipurile, că în timpul somnului vine dracul și-ți fură împărtășania. Cred că nici nu avem ce comenta!). Această "regula" nu are nici o motivație teologică sau practică. De multe ori este mai de folos ca cineva să se odihnească după ce s-a împărtășit decât să judece pe cineva sau să facă alte păcate. Sunt multe mănăstiri (mai ales în Sfântul Munte) unde se fac slujbele noaptea și, după ce se împărtășesc toți, merg și se odihnesc puțin, apoi își încep activitatea zilnică.

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

RETURN SERVICE REQUESTED

Cele mai importante lucruri pe care trebuie să le facem după împărtășanie sunt să ne rugăm și să mulțumim că Dumnezeu ne-a învrednicit de un asemenea mare dar, să ne ferim de păcate și să păstrăm cu smerenie sfințenia pe care am primit-o. Sfânta Scrip-tură ne spune: "Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema". Din acest verset putem deduce o învățătură isihastă foarte profundă. Scriptura ne îndeamnă ca, după ce am luat "paharul mântuirii", adică Sfintele Taine, să "chemăm numele Dom-nului", adică să invocăm numele lui Iisus: "Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!"

Să fim, aşadar, atenți și la aceste nuanțe ale cultului nostru ortodox și să nu ne lăsăm purtați de vântul nesimțirii duhovnicești la care, din păcate, s-a ajuns! Putem întâlni în zilele noastre tot felul de falși duhovnici și falși prooroci (chiar din rândul preoților), care citesc rugăciuni, dezlegări, proorocește, amăgesc și multe altele, dar fără să amintească căcar de Mărturisire și împărtășanie. Aceasta este o înselare și o falsă viață duhovnicească.

Să urmăm aşadar, iubiți credincioși, pe marii Sfinți ai Bisericii: Ioan Gură de Aur, Teodor Studitul, Simeon Noul Teolog, Nicolae Cabasila, Simeon al Thesalonicului, Nicodim Aghioritul, Paisie Velicicovschi, Ioan de Kronstadt, Ioan Maximovici, Siluan Atonitul și mulți alții (cunoscuți și necunoscuți), care se împărtășeau zilnic și aşa au și ajuns sfinți. Nu le-au lipsit acestor oameni nici faptele bune, nici virtuțile cele mai înalte, totuși nădejdea mântuirii lor nu era în efortul propriu, ci în Hristos, cu Care se împărtășeau foarte des.

Ierom. Petru Pruteanu

Fragment preluat din carteau "Liturghia ortodoxă: istorie și actualitate" Ed. Sophia, 2008, pag. 335-337.